Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XI Seria II-a Nr. 1871 | 4 PAGINI — 20 BANI | Vineri 6 mai 1955

Utemiști! Tineri muncitori de pe ogoarele patriei!

O recoltă îmbelșugată de porumb constituie o contribuție însemnată la ridicarea nivelului de trai al poporului nostru muncitor. Luptați pentru o recoltă sporită de porumb! Grăbiți însămînțatul porumbului! Extindeți semănatul acestei importante culturi pe suprafețe cît mai întinse. Desfășurați larg întrecerea socialistă și patriotică, folosiți întreaga capacitate de lucru a tractoarelor, mașinilor agricole și atelajelor pentru a termina însămînțatul porumbului în cît mai scurt timp, pentru ca nici un petec de pămînt să nu rămînă neînsămînțat!

CÎT MAI MULT PORUMB

ÎN ACESTE ZILE, pe ogoare se desfășoară cu tot mai multă intensitate însămînțările de primăvară. Inlăturînd greutățile create de timpul nepriellnic, organizîndu-și mai bine munca, depunînd eforturi sporite, oamenii muncii de pe ogoare au însămînțat o suprafață însemnată cu porumb. Multe gospodării de stat, colective, întovărășiri și țăranii muncitori din multe comune, au terminat în întregime însămînțările de primăvară, inclusiv porumbul. Față de anul trecut se extinde pe suprafețe mai mari, însămînțatul porumbului în cuiburi așezate în pătrat sau în rînduri, în vederea buchetării.

Succesele obținute în unele regiuni și raioane la însămînțatul porumbului arată că acolo unde sînt folosite din plin tractoarele și mașinile agricole, atelajele, unde timpul este folosit la maximum, unde în aceste zile toți oamenii muncii sînt pe ogoare, ritmul însămînțărilor poate fi grăbit. De aceea, **este necesar ca, urmînd exemplul fruntașilor la însămînțări, exemplul comunelor și raioanelor fruntașe, să se grăbească însămînțatul porumbului, pentru ca această lucrare să fie terminată peste tot, în cîteva zile.**

Grăbirea însămînțării porumbului este cu atît mai necesară, cu cît suprafața cultivată cu porumb trebuie extinsă pe suprafețele care din pricina ploilor nu au putut fi însămînțate la timpul potrivit cu plante din epoca I-a. Extinderea suprafețelor însămînțate cu porumb este o sarcină la fel de importantă ca și grăbirea însămînțărilor.

Extinderea culturii de porumb pe suprafețe cît mai mari are o mare însemnătate economică. Porumbul este o plantă care răsplătește bine pe cultivatori. El poate fi folosit ca hrană a oamenilor, ca furaj concentrat și fibros pentru animale și ca materie primă în industria de spirt, glucoză, amidon.

Cultivînd mai mult porumb și obținînd o recoltă bogată, oamenii muncii de pe ogoare pot crește și îngrășa mai mulți porci, bovine, ovine, precum și găini, gîște, rațe, curci. De asemenea vacile hrănite cu porumb furajer însilozat dau o producție mai mare de lapte.

Sistemul de contractări de animale, păsări și produse animale oferă producătorilor avantaje însemnate. Este în interesul producătorilor de a lupta pentru o producție sporită de porumb, hrana de bază pentru creșterea și îngrășarea animalelor.

Cantitatea de muncă cheltuită la cultura porumbului este mult mai mică față de cantitatea de muncă cheltuită la alte culturi ca la sfecla furajeră, cartofi, ovăz etc., dacă ținem seama de valoarea nutritivă a porumbului în raport cu a celorlalte culturi.

Organizațiilor U.T.M. le revine sarcina să mobilizeze pe utemiști și familiile lor ca în aceste zile, să se acorde cultivării porumbului o atenție deosebită. Ele au datoria de a mobiliza, mai ales în regiunile rămase în urmă ca București, Timișoara, Baia Mare, Arad, Ploești, pe toți tinerii de la sate în vederea însămînțării porumbului în cel mai scurt timp. Tineretul de la sate poate și trebuie să contribuie la identificarea terenurilor care au fost însămînțate cu culturile din epoca I-a pentru a fi însămînțate cu porumb. De asemenea identificarea terenurilor virane din vetrele satelor și însămînțarea lor cu porumb, precum și însămînțarea cu porumb pentru boabe sau furaj fibros a loturilor zootehnice, a izlazurilor desțelenite — iată o altă acțiune la care tineretul poate aduce o contribuție însemnată.

Extinderea suprafețelor însămînțate cu porumb și grăbirea lucrărilor de însămînțări nu trebuie să se facă în dauna calității însămînțărilor, ci avînd grijă să fie respectate regulile agrotehnice, precum și să se asigure condițiuni pentru întreținerea culturii cu mijloace mecanizate pe suprafețe cît mai mari. Pentru aceasta să fie folosite din plin mașinile de semănat în cuiburi așezate în pătrat, precum și să se continue însămînțatul după această metodă cu ajutorul marcatoarelor simple și plantatoarelor de mînă. In același timp, trebuiesc folosite pe scară largă mașinile de semănat păioase, adaptate, cu care să se semene în rînduri drepte pentru ca apoi să se facă buchetatul. În această privință trebuie urmat exemplul mecanizatorilor de la S.M.T. Ianca-Galați care au făcut buchetatul pe cele 475 hectare însămînțate cu porumb în anul trecut, la gospodăria colectivă din Perișoru. Insămînțatul în rînduri și apoi buchetatul au dat posibilitate S.M.T.-ului să execute pe întreaga suprafață însămînțată cu porumb a gospodăriei două prașile cu mijloace mecanizate. Intrebuințînd întreaga capacitate de lucru a tractoarelor prin cuplarea a mai multor mașini agricole la un tractor, mecanizatorii au datoria de a folosi fiecare ceas, fiecare zi de lucru cu maximum de randament. Lucrul în două schimburi are mare însemnătate în aceste zile și el trebuie extins cît mai larg. Deasemenea colaborarea cu brigăzile de cîmp din gospodăriile de stat și colective, cu întovărășiții trebuie să contribuie la grăbirea însămînțărilor și a luptei pentru obținerea unei recolte bogate. Tinerii mecanizatori au datoria ca terminînd de însămînțat într-un loc, să meargă în locurile rămase în urmă pentru a ajuta la grăbirea însămînțărilor.

In aceste zile hotărîtoare pentru recolta de porumb, locul tinerilor colectiviști și întovărășiți este la însămînțatul porumbului, pe cîmp. Fiecare dintre ei să considere o datorie de onoare de a participa la aceste lucrări. In multe gospodării de stat și colective au fost create brigăzi și echipe de tineret. Aceste brigăzi și echipe, sprijinite în activitatea lor, au datoria de a fi în fruntea tineretului, dînd exemplu de hărnicie și pricepere în muncă. Brigada de tineret de la gospodăria colectivă din Agriș-Baia Mare, condusă de utemistul Csaki Emeric, fruntaș al recoltelor bogate, a aplicat agrotehnica în mod exemplar la cultura porumbului, obținînd în anul trecut recolte nemaiîntîlnite prin partea locului. In anul acesta brigada și-a propus să obțină cîte 5.000 kg. porumb de pe fiecare hectar. Însămînțarea și îngrijirea loturilor semincere, obținerea seminței hibride, prășitul mecanic, transformarea rarițelor în prășitori, polenizarea suplimentară artificială, însămînțarea, îngrijirea și recoltarea porumbului furajer, sînt lucrări către care tineretul este atras și către care poate fi îndreptat cu succes. În același timp, organizațiile U.T.M. au datoria de a îmbunătăți munca politică de masă în rîndul tinerilor țărani muncitori cu gospodării individuale, arătîndu-le însemnătatea economică a culturii porumbului, însemnătatea terminării cît mai grabnice a însămînțărilor la porumb. Tinerii țărani muncitori trebuiesc îndrumați să se ajute reciproc în muncă și să folosească din plin atelajele și mai ales prășitoarele cu tracțiune animală.

In antrenarea și îndrumarea tineretului în lupta pentru o recoltă bogată de porumb, tinerii agronomi constituie o forță însemnată. Organizațiile de U.T.M. trebuie să-i ajute pe aceștia în munca lor, să îndrume pe tineri pentru a le asculta sfaturile și îndrumările.

Terminarea în timpul cel mai scurt a însămînțării porumbului trebuie să prilejuiască intensificarea generală a muncii pentru sporirea recoltei de porumb. O serie de lucrări de îngrijire trebuiesc făcute imediat. Asemenea lucrări sînt distrugerea scoarței și înlocuirea golurilor. Intrucît temperatura este ridicată, iar pămîntul are suficientă umezeală, porumbul poate răsări repede, ceea ce înseamnă că se apropie cu pași mari prima prașilă. Pregătirea cultivatoarelor, a prășitoarelor este deci și ea o sarcină însemnată, la ordinea zilei.

In fața organizațiilor U.T.M. stă o sarcină de onoare, dar și de mare răspundere: aceea de a mobiliza tineretul de pe ogoare la obținerea unei recolte bogate. Plenara a II-a a C.C. al U.T.M. a arătat că datoria cea mai importantă a întregii noastre organizații, a tuturor organizațiilor U.T.M. din S.M.T., gospodării de stat și colective, din întovărășiri și din sate, a comitetelor regionale și raionale U.T.M. este să mobilizeze, sub conducerea organizațiilor de partid, întregul tineret în executarea în cele mai bune condițiuni a lucrărilor de primăvară și vară, pentru a contribui la obținerea în anul 1955 a unei recolte de 10 milioane tone grîu și porumb și a cel puțin 2.000 kg. porumb boabe la hectar.

Ca și în alte acțiuni, tineretul patriei noastre va dovedi că și de astă dată este în primele rînduri ale luptei pentru o recoltă bogată de porumb.

Pentru cinstirea memoriei lui George Enescu

Pentru a cinsti memoria marelui muzician George Enescu, Prezidiul Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne a emis un decret prin care se atribuie numele lui George Enescu Filarmonicii de stat din București și comunei Liveni.

Filarmonica de stat din București se va numi Filarmonica de stat „George Enescu".

Comuna Liveni, din regiunea Suceava, în care s-a născut compozitorul, se va numai comuna George Enescu.

Totodată, o stradă din București va primi numele de strada George Enescu.

De asemenea, printr-o Hotărîre a Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne se instituie concursul internațional „George Enescu" pentru tinerii interpreți, care va avea loc la București, la fiecare trei ani.

Ministerul Culturii va organiza un concurs pentru statuia și bustul lui George Enescu.

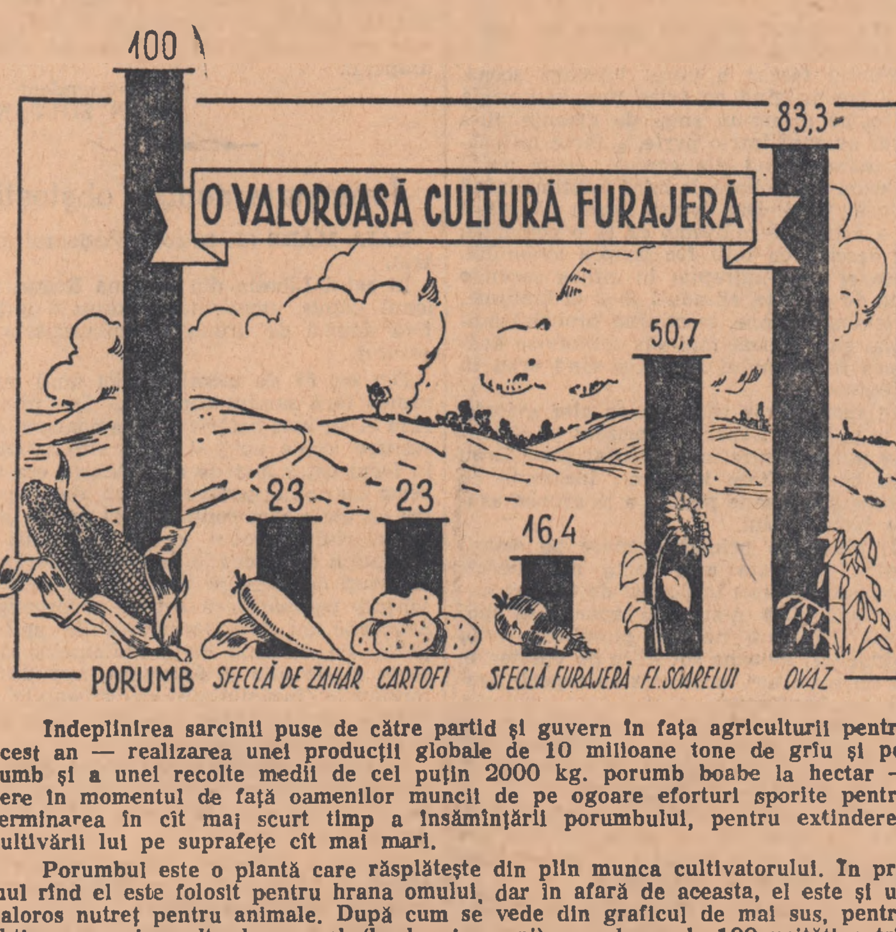
Casa din comuna Liveni, în care s-a născut compozitorul, va fi restaurată și transformată în casă memorială.

Hotărîrea stabilește de asemenea instituirea a cinci burse „George Enescu", care se vor acorda studenților din clasele de compoziție și interpretare, din ultimii ani ai conservatoarelor.

(Agerpres)

MUNCĂ ÎNSUFLEȚITĂ — SUCCESE ÎNSEMNATE

SĂ EXTINDEM SUPRAFEȚELE CULTIVATE CU PORUMB

Indeplinirea sarcinii puse de către partid și guvern în fața agriculturii pentru acest an — realizarea unei producții globale de 10 milioane tone de grîu și porumb și a unei recolte medii de cel puțin 2000 kg. porumb boabe la hectar — cere în momentul de față oamenilor muncii de pe ogoare eforturi sporite pentru terminarea în cît mai scurt timp a însămînțării porumbului, pentru extinderea cultivării lui pe suprafețe cît mai mari.

Porumbul este o plantă care răsplătește din plin munca cultivatorului. În primul rînd el este folosit pentru hrana omului, dar în afară de aceasta, el este și un valoros nutreț pentru animale. După cum se vede din graficul de mai sus, pentru obținerea unei recolte de porumb (boabe și coceni) cu valoare de 100 unități nutritive, se cheltuiește aceeași muncă cu care de la sfecla de zahăr se obțin numai 23 unități, de la cartofi 23, de la sfecla furajeră 16,4, de la floarea-soarelui (însilozată) 50,7 iar de la ovăz 83,3 unități nutritive.

Cultura porumbului înlesnește deci dezvoltarea largă a creșterii animalelor, ceea ce asigură venituri sporite cultivatorilor și ridicarea nivelului de trai al poporului.

Aproape 600 hectare peste plan

Pe întreg cuprinsul raionului Filimon Sîrbu, însămînțatul porumbului se desfășoară cu intensitate. Multe gospodării agricole colective, întovărășiri agricole și țărani muncitori cu gospodării individuale au terminat de însămînțat toate culturile (inclusiv porumbul) încă din ziua de 29 aprilie. Fruntașe pe raion sînt comunele: Grădiștea, Amara, Galbenu, Balta Albă, care și-au realizat planul de însămînțări la toate culturile.

Înțelegînd importanța extinderii culturii porumbului, țăranii muncitori din unele comune au însămînțat cu aproape o treime mai mult porumb decît prevederile planului. Aceasta a făcut ca, pînă în ziua de 3 mai în raionul Filimon Sîrbu să se depășească planul de însămînțări la porumb cu aproape 600 hectare. Au depășit planul comunele: Amara cu 238 hectare; Colțea cu 238 hectare; Suțești cu 54 hectare etc.

In celelalte comune, unde se duce lupta pentru terminarea însămînțării porumbului, această cultură va fi extinsă și pe suprafețele care au fost planificate să se însămînțeze cu culturi de prima epocă și care, din cauza condițiilor climaterice nefavorabile, n-au fost însămînțate în termenii optimi agrotehnici.

Țăranii muncitori din raionul Filimon Sîrbu se străduiesc să însămînțeze suprafețe tot mai mari cu porumb, să obțină o recoltă sporită la hectar pentru a-și aduce contribuția la obținerea celor 10 milioane tone de grîu și porumb boabe.

„Secretele" oțelarilor

Cu cîtva timp în urmă, corespondentul nostru a avut o convorbire cu utemistul **Lăbuneț Valer**, responsabilul unei brigăzi de tineret de la oțelăria Siemens Martin a combinatului „Gh. Gheorghiu-Dej"-Hunedoara.

Reproducem mai jos convorbirea pe scurt:

ÎNTREBARE: Ce metode de muncă se aplică de către brigadă la cuptorul la care lucrați?

RĂSPUNS: Noi aplicăm metodele înaintate ale oțelarilor sovietici Matulineț, Macar-Mazai și Privalov, pe care bineînțeles, le-am adaptat la condițiile noastre de muncă.

ÎNTREBARE: Cum definiți aceste metode?

RĂSPUNS: Prima metodă, Matulineț, constă în elaborarea șarjelor rapide prin scurtarea duratei de executare a fiecărei operații în parte (reparații, încărcare, topire, fierbere etc.). A doua metodă, Macar-Mazai, constă în utilizarea întregii capacități de producție a cuptorului, prin mărirea încărcării specifice pe metru pătrat de vatră, prin folosirea din plin a capacității termice a cuptorului și stabilirea unui regim termic maxim al cuptorului. Cît privește cea de a treia metodă, Privalov, ea combină pe celelalte două și prin respectarea regimului termic și a procesului tehnologic, asigură în plus o calitate superioară a oțelului.

ÎNTREBARE: Ce avantaj prezintă aplicarea acestor metode?

RĂSPUNS: Avantajul principal este acela că noi putem în felul acesta să dăm oțel mai mult, mai bun, mai ieftin. Pentru locul nostru de muncă aplicarea acestor metode prezintă o serie de avantaje tehnice. Iată cîteva exemple: se folosește la maximum utilajul, în special macaraua de șarjare și se obține o mai bună organizare a oamenilor în brigadă, sau cum se mai spune, un „flux continuu", totul fiind calculat cu precizie de la început, iar materialele fiind pregătite și puse la îndemînă.

ÎNTREBARE: Cum a ajuns brigada să stăpînească aceste metode? Ce greutăți ați avut de învins?

RĂSPUNS: Eu am cunoscut mai de mult aceste metode. Le-am cunoscut în Uniunea Sovietică, la uzinele „Kirov", din regiunea Stalin, unde am fost să învăț din experiența oțelarilor sovietici.

Cînd m-am întors în țară și am devenit responsabilul acestei brigăzi de tineret, am început să le vorbesc băieților despre oțelarii sovietici, despre metodele lor și i-am îndemnat să studieze cele trei metode amintite, ca să le putem aplica și la cuptorul nostru. I-am ajutat să înțeleagă esențialul din aceste metode și apoi am trecut să le aplicăm.

Greutatea cea mai însemnată a fost neîncrederea unora în ceea ce e nou. Ei erau învățați să lucreze după sisteme vechi, rudimentare și de aceea au priceput greu că munca la cuptor poate fi organizată și în altfel și că lucrînd după metode înaintate, cuptorul poate să producă mai mult și mai repede. A trecut mai multă vreme pînă să ajungem să aplicăm corect aceste metode.

ÎNTREBARE: Care a fost ajutorul pe care l-ați primit din partea inginerilor, maiștrilor și conducerii secției?

RĂSPUNS: Tocmai mă pregăteam să vorbesc și despre asta. Ne-au ajutat foarte mult inginerii Bîrsan Aurel și Radulian. Ei și-au terminat studiile în Uniunea Sovietică și posedă bogate cunoștințe tehnice pe care s-au străduit să ni le împărtășească și nouă. Nu rare au fost cazurile cînd unul dintre ei venea la noi și ne întreba: „Ați citit ultimele materiale apărute în legătură cu elaborarea șarjelor rapide? (sau în legătură cu altă chestiune, legată de specificul muncii noastre). Nu? Atunci hai să citim împreună". Și în timpul liber ne strîngeam, citeam și discutam materialul pînă cînd fiecare dintre noi pricepea pînă la capăt problemele. Ne-a ajutat foarte mult și maistrul utemist Sirca Gheorghe. El ne-a sprijinit concret, cu materialele de care am avut nevoie și cu îndrumările tehnice necesare.

ÎNTREBARE: Ce rezultate ați obținut la cuptorul la care lucrați, de cînd aplicați aceste metode?

RĂSPUNS: Brigada noastră și-a îndeplinit planul anual de producție pe anul 1954 în 24 decembrie. În luna februarie a anului acesta noi ne-am depășit planul cu 40 la sută, iar în luna martie și aprilie am realizat de asemenea importante depășiri de plan.

ÎNTREBARE: Ce succese ați obținut în întrecerea socialistă pornită în cinstea zilei de 1 Mai?

RĂSPUNS: Graficul ne arată: Brigada noastră a fost în fruntea celorlalte brigăzi. Noi ne-am respectat angajamentul pe care l-am luat, acela de a ne îndeplini planul pe luna aprilie pînă la 20 ale lunii.

ÎNTREBARE: Ce avantaje materiale au membrii brigăzii în urma aplicării acestor metode?

RĂSPUNS: Salariile noastre variază între 1000 și 2200 lei. Acum, mulțumită recentei reduceri de prețuri, membrii brigăzii noastre pot să-și cumpere mult mai multe lucruri folositoare. Ei și-au făcut costume noi. Maer Augustin și-a cumpărat zilele acestea un aparat de radio, iar eu mi-am luat de curînd mobilă.

Vești din țara constructorilor comunismului

Un nou soi de porumb

Oamenii de știință și specialiștii din Uniunea Sovietică se străduiesc să obțină noi soiuri de porumb cît mai roditoare, cît mai rezistente la condiții agroclimatice diferite. In condițiile specifice ale Turkmeniei unde vremea călduroasă durează multe luni din an, s-au făcut experiențe speciale.

Colaboratorii sectorului culturilor de nutrețuri al Institutului de Zootehnie de pe lîngă Academia de științe din R. S. S. Turkmenă au experimentat peste 4000 de soiuri de plante. Cel mai roditor s-a dovedit a fi soiul de porumb denumit hibridul de imeretinsc. Anul trecut acest soi de porumb semănat primăvara a dat primul rod la sfîrșitul lunii iulie. S-a făcut a doua semănătură și pe la mijlocul lui noiembrie porumbul a atins faza de coacere în lapte.

Semănăturile de primăvară ale acestui hibrid în afară de boabe dau în Turkmenia pînă la 700 chintale masă însilozată la hectar, iar a doua oară — pînă la 500 chintale. Această specie de porumb va fi folosită în acest an pe ogoarele colhozurilor „Budionnîi" și „Voroșilov" din regiunea Așhabad.

Jucării din capron

In mîinile neastîmpărate ale copiilor, multe jucării fragile se prefac în țăndări, ursulețil și iepurașii își pierd labele, păpușile rămîn uneori fără cap. Iată însă o serie de jucării atrăgătoare — elefanți și căsuțe, vapoare în miniatură și căluți — care nu se rup, nu se sparg și pot fi chiar spălate cu apă fierbinte. Jucăriile acestea trainice și frumoase sînt făcute din capron.

Pentru confecționarea acestor obiecte, fabricile de ciorapi din Uniunea Sovietică furnizează deșeuri. Ciorapii de capron necolorați dați la rebut, care înainte nu găseau nici o întrebuințare practică, sînt topiți în cuptoare electrice. La început, masa topită de capron era presată în formele folosite pentru confecționarea soldaților de cositor. Acum din capron se execută jucării foarte variate. Capronul care înlocuiește cu succes celuloidul servește pentru fabricarea păpușilor deosebit de dragi copiilor.

Lanțul impulsurilor

Automatica și telemecanica sînt folosite pe larg la construcțiile hidrotehnice moderne din Uniunea Sovietică. Ele sînt aplicate și la întregul proces de trecere a vaselor prin ecluzele canalului „Moscova".

O singură mișcare a șefului de cart pe tabloul de comandă și în aceeași clipă este transmis semnalul corespunzător prin rețeaua electrică. În felul acesta se pun în mișcare porțile ecluzei care cîntăresc zeci de tone. După terminarea fiecărei operații începe în mod automat următoarea, fără intervenția omului. Impulsurile electrice trec ca printr-un lanț la aparatele ce dirijează mașinile și mecanismele, punîndu-le în mișcare unele după altele.

Pe tabloul de comandă, în afară de diferitele butoane se pot vedea o serie de aparate de semnalizare, de măsurare și control — indicatoare care dau posibilitatea să se urmărească întregul proces tehnologic al trecerii vaselor prin ecluze. Aparatele indică poziția porților și astfel șeful de cart poate să urmărească de la distanță executarea fiecărei operații.

Toate elementele mai importante ale utilajului electric și mecanic sînt apărate de dispozitive automate care preîntîmpină avariile. Aceste dispozitive transmit orice defecțiuni la panoul central de semnalizare aflat în apropierea tabloului de comandă. Aci se aprinde un bec roșu de semnalizare, se aude o sonerie, intră în funcțiune un releu și pe un ecran apare un steguleț roșu. Aparatele, inclusiv cel de televiziune pentru descoperirea defecțiunilor survenite în rețeaua electrică, dau posibilitate lucrătorului de serviciu să afle foarte repede unde s-a produs defecțiunea și de ce natură este ea.

Sălile mașinilor din turnurile ecluzelor sînt închise cu lacăt. Oamenii nu vin aci decît pentru a face revizia profilactică sau pentru a repara utilajul. Datorită automatizării, prezența permanentă a oamenilor **lîngă mașini nu mai este necesară.**

Școala tehnică de mineri din Siberia

La o distanță de 10 kilometri de orașul Prokopievsk din Siberia se află clădirile Școlii tehnice de mine — unul din marile institute de învățămînt care pregătesc cadre tehnice pentru industria carboniferă din Siberia.

În centrul orășelului studențesc se află corpul central — o clădire frumoasă cu patru etaje, împodobită cu coloane. Ea este înconjurată de alte clădiri în care locuiesc profesorii și elevii.

Orășelul are clubul său cu o sală de spectacole care are o capacitate de 500 de locuri, o cantină, două magazine cu produse industriale și alimentare, o librărie și întreprinderi auxiliare de deservire a elevilor și profesorilor.

În școala tehnică de mine studiază 2200 elevi. Cabinetele și laboratoarele sînt înzestrate cu cele mai noi și perfecționate mașini și aparate.

Utilajul unui singur cabinet — al celui de mașini miniere — costă aproape trei milioane ruble.

În atelierul școlii există peste 30 de mașini de tăiere a metalelor de cele mai noi tipuri.

Elevii primesc o bursă lunară de 300 pînă la 525 ruble.

Elevii Școlii tehnice de mineri, Vadim Titov și Alexandra Stoțenko în fața unui model a unei combine miniere.

Cele mai tinere orașe

Există în Uniunea Sovietică orașe a căror istorie numără doar cîțiva ani. Asemenea orașe se înalță mereu în stepă, în taigă. Ele cresc și se dezvoltă cu repeziciune, înfloresc din zi în zi.

Norilsk este un nou oraș din îndepărtata peninsulă Taimîr. Pe străzile asfaltate ale orașului se înalță case cu cîteva etaje, cu tot confortul necesar — multe locuințe au apă caldă și frigorifere. În Norilsk există școli minunate cu cîte 920 de locuri, înzestrate cu sală de sport și cinematograf. Școala nr. 6 are chiar și o grădină botanică de iarnă. Locuitorii se mîndresc cu teatrul lor, cu Casa de cultură și cele cîteva cluburi, cu stadioanele lor. Noi și noi construcții vor înfrumuseța orașul: Palatul de Cultură și cinematograful care se ridică în piața Comsomolskaia, o clădire administrativă a cărei parte centrală va avea 8 etaje, casele cu cîteva etaje de pe perspectiva Stalin.

★

Acum cîțiva ani, Angarsk — cel mai tînăr oraș din Siberia răsăriteană era un mic orășel muncitoresc. Acum, la dispoziția populației se află 600.000 de metri pătrați de suprafață locativă — case de piatră cu etaj, cu încălzire centrală, peste 80 de magazine, restaurante, 15 școli, două cinematografe și 6 cluburi.

★

Într-un loc pustiu din stepa Bașkiriei s-a înălțat orașul Salavat — orașul petroliștilor și al constructorilor. Pe străzile largi și drepte, străjuite de arbori tineri se ridică noi și noi clădiri. În curînd va începe construcția Casei Sovietelor, a Palatului de Cultură al petroliștilor, a unei școli medii tehnice și a unui hotel, se va crea un parc de cultură și odihnă, se vor așeza șine pentru tramvaiul care va circula în oraș.

Zece ani de la victoria asupra fascismului

Ivașcu din batalionul III

Colonel Nicolae Constantin

După o zi de marș, batalionul III tăind în două munții Bihorului, a poposit pe înserate într-un sătuc de munte. Rupți de oboseală, soldații și-au desfăcut ranițele împovărate, muniția de tun sau de mitralieră, au sorbit din gamele ciorbă caldă și s-au răspîndit în liniște pe lîngă glugile de coceni, ațipind sub paza santinelelor...

Noapte de toamnă. Luna sclipea printre crengile merilor cu frunza arămie. Peste tot domnea liniștea. Numai departe spre cîmpie s-auzea bubuitul înfundat al bateriilor de front, iar cerul, din răstimp în răstimp, era brăzdat de arcul luminos al rachetelor.

— „Nu peste multă vreme și noi vom fi acolo — își zise în gînd soldatul Rotaru Ivașcu care sta de sentinelă lîngă tunul antitanc. Numai de-ar sosi la vreme mașina cu muniție...”

Se gîndea la mașină pentru că știa cît de mult prețuiește muniția pe cîmpul de luptă. Odată, la un contraatac al inamicului, susținut de șase tancuri, s-a pomenit că mai avea doar cîteva proiectile. Prin focul lor a pus pe fugă două jivine de oțel, dar celelalte înaintau, în huruit puternic, scuipînd peste tot gloanțe și schije. Era în pericol compania, în sectorul căreia se aflau tunarii, era în pericol tunul. Atunci, Todiraș, servantul doi, a sărit din adăpost și cu un mănunchi de grenade s-a dus tîrîș, pînă lîngă tancul din față. S-a pitulat într-un șanț și cînd tancul inamic s-a apropiat bine, Todiraș i-a aruncat în bot ghemul de grenade. N-a mai văzut decît o vîlvătae de foc cu șuvițe albăstrui și tancul s-a oprit neputincios.

Celelalte tancuri luate sub focul tunurilor vecine, au făcut calea întoarsă ascunzîndu-se în lanurile de porumb de după deal.

Ivașcu parcă vedea și acum în fața lui această scenă de luptă. Și de atunci mereu și-amintea de scena aceasta, chinuindu-l felurite întrebări: „De ce numai Todiraș a sărit asupra tancului? Mie mi-a fost frică? Am vrut să-mi pun pielea la adăpost? Oare sînt un laș? Ori mi-am pierdut mințile în fața pericolului și n-am mai știut ce să fac cînd tunul a rămas fără muniție... ?“

Nu au trecut două ceasuri de odihnă și santinela a trebuit să anunțe deșteptarea. Ostașii s-au sculat greoi.

Și-au strîns totul și în cîteva minute au ieșit pe drumul satului alăturîndu-se în tăcere coloanei batalionului.

Era liniște peste tot. Dacă ai fi stat undeva la marginea satului n-ai fi știut că pe drumul mare mărșăluește o coloană de soldați. Numai lătratul cîinilor din sat vestea că cineva a tulburat tihna nopții.

Din case, pe întuneric, ieșeau bătrînii la porți sau pe prispe și priveau soldații. Unii se-nchinau, rugîndu-se de bine pentru cei care vor înfrunta vrăjmașul. O bătrînă care sta lîngă stănoaga porții, rostea cu lacrimi în ochi: „să vă ajute dumnezeu, maică, și să vă întoarceți sănătoși acasă...”

Satul a rămas în urmă. În fața batalionului se deschidea cît vedeai cu ochii cîmpia de la poalele munților, iar drumul larg pe care mergea se întindea șerpuind pînă aproape de granița țării. După ce-au mers un timp, la o întretăiere de drumuri s-au încolonat în urma batalionului și mașina cu muniții și cîteva plutoane de artilerie, care ocoliseră muntele alături de tunurile și mașinile regimentului, pe drumuri mai bune de mers.

Batalionul avea acum toate forțele de luptă. A mărșăluit așa două zile fără întrerupere, avînd doar o singură noapte de odihnă.

A treia zi, cînd spre orizont mijea roșul soarelui, vestind o zi frumoasă, batalionul III se afla în apropierea unui oraș, într-o pădure.

Ivașcu și ceilalți soldați, pășeau în tăcere, atenți.

În urma tunurilor se mișca greoi mașina cu muniții. Șoferul o conducea cu dibăcie pe colina împădurită.

Deodată, de-a lungul coloanei a răsunat semnalul de alarmă: „aviație inamică !...” În cîteva clipe, în ordine, s-au adăpostit cu toții.

Rămăseseră pe colină numai tunurile, căruțele și mașina cu muniții, amorțite parcă în nemișcare. Pentru a-și camufla caii, conducătorii au aruncat de grabă peste ei foile de cort asemănătoare culorii crîngului.

La început, deasupra batalionului a apărut un singur avion inamic. S-a rotit de cîteva ori jos de tot, apoi s-a înălțat mai sus, dînd mereu tîrcoale. Ne-am dat seama că ne-a descoperit. Confirmîndu-ne temerile, au apărut cinci avioane de vînătoare inamice anunțate probabil prin radio de cel ce ne descoperise. Acestea au făcut un cerc deasupra batalionului și venind în picaj, furioase, au început să mitralieze de-a lungul coloanei. Gloanțele scînteiau în aer, mușcau din coaja copacilor, se înfigeau ca niște săgeți nevăzute în pămînt, ricoșau din pietre zumzăind sinistru.

De sub ploaia de gloanțe nu puteai face o mișcare. Cu toate acestea două mitraliere de-ale noastre așezate lîngă un stejar bătrîn, au răspuns îndîrjite. Clipele păreau ani sub ploaia de gloanțe. Doi cai de la tunuri nechezînd jalnic au căzut în hamuri, sfîrtecați de gloanțe. Din crîng se auzeau gemetele unui soldat rănit. Doar mașina cu muniții era mai ferită, ocrotită de coroana stufoasă a unui salcîm. Lăsîndu-și avionul într-o parte, un pilot neamț a zărit-o. A deschis foc asupra ei. Un snop de gloanțe ca un bulgăr de jăratec s-a înfipt în lăzile cu muniții. Cîteva lăzi cu grenade și cu proectile au început să ardă ca și cînd s-ar fi turnat gaz pe ele.

Ivașcu privi spre mașină. „Nu mi-e frică ! Înainte Ivașcule ! Pentru patrie înainte !“

Inima începu să-i bată cu putere. Prin minte îi trecu tabloul nenorocirii ce s-ar putea întîmpla: „Dacă ard lăzile cu muniții, vor exploda proectilele, vor omorî mulți oameni, mașina va fi distrusă, iar fascistul spurcat are să rînjească de bucurie“.

— „N-ai să te lauzi, lighioană spurcată !" răcni Ivașcu și sări prin ploaia de gloanțe către mașină. În fuga mare și-a dezbrăcat mantaua și dintr-un salt s-a aruncat cu ea asupra lăzilor arzînde, în momentul cînd flăcările sîngerînde lingeau înfierbîntate focoasele proectilelor.

O vîlvătaie i-a pălit fața. A strîns puternic din gene și scrîșnind din dinți a rămas așa întins pe lăzi, într-un fum înecăcios.

„S-a stins...“ a șoptit Ivașcu cu ochii înlăcrimați de bucurie.

Pilotul fascist a văzut întreaga scenă. Și-a pus în gînd cu orice preț să-l ucidă pe ostaș printr-un snop de gloanțe. Și-a lăsat avionul într-o parte, a făcut un ocoliș mare, ieșind din cercul celor patru avioane și a coborît la mică înălțime luînd la ochi ținta. Dar ostașii noștri văzîndu-l la o astfel de înălțime, ca la o comandă, au deschis cu toții foc asupra avionului. Spre el s-au îndreptat în cîteva secunde sute de gloanțe, silindu-l să-și ia înălțime. Celelalte avioane, terminînd probabil muniția, s-au ridicat mai sus rotindu-se deasupra batalionului III ca și cînd erau în așteptare.

Și într-adevăr așteptau ca alte avioane să le ia locul. Departe la orizont au apărut șase puncte negre care înaintau greoi. Erau șase bombardiere inamice încărcate cu bombe și grenade pentru a le arunca asupra batalionului.

Îi pîndea o primejdie mare pe ostașii noștri. De data asta toate mitralierele batalionului erau în poziție de tragere antiaeriană. Dar n-au mai apucat să mai tragă. Dintr-un norișor plumburiu au apărut trei avioane sovietice de vînătoare. Ca niște vulturi, acestea s-au repezit asupra bombardierelor.

Simțindu-se încolțite, avioanele fasciste, pentru a se salva, s-au întors din drum și ca să poată fugi mai repede, și-au aruncat bombele la întîmplare.

Cale întoarsă au făcut și celelalte avioane. Ba unul din ele, prins de focul armelor unui avion sovietic, a lăsat o dîră lungă de fum, prăbușindu-se.

Soldații noștri se bucurau și făceau semne cu mîna avioanelor sovietice, în semn de prietenie și recunoștință.

Cerul se liniștise de-a binelea. Batalionul, după un sfert de ceas cît a durat atacul aerian, și-a reluat marșul.

Pe colina împădurită mergeau la distanțe mărite, căruțele, tunurile, iar în urma lor mașina cu muniții.

Pe chesonul tunului său, bandajat la față, sta Ivașcu privind undeva departe spre capul coloanei...

Oameni veseli, puternici și dîrzi

Alămurile frecate cu grijă de marinari, străluceau în lumina soarelui. Puntea era așa de curată, că-ți era milă să calci pe ea. Matrozii urmăreau cu privirea pe botmanul care controla minuțios felul cum se executase „toaleta” navei. În sfîrșit, botmanul zîmbi mulțumit și spuse șefului de cart cîteva cuvinte; din siflee a răsunat un fluerat meșteșugit și șeful de cart strigă prelung:

— Liber de la posturile de curățenie !

În cîteva clipe, matrozii au pus în bastingaj periile și celelalte ustensile de curățenie, apoi au plecat spre teugă. Teuga, prin tradiție, este locul preferat de repaus al marinarilor.

De data asta însă, marinarii erau posomorîți. Își aprinseseră țigările în tăcere, privind spre largul mării, valurile albastre, dantelate cu spumă...

— Mai păzim mult dana asta ? exprimă unul gîndurile tuturora.

Tocmai atunci urcă scara de fier un mecanic. În salopetă, mînjit din cap pînă în picioare de ulei, avea o înfățișare oarecum comică. În alte împrejurări, matrozii ar fi făcut mare haz de el, dar atunci cui îi mai ardea de glumă ?

— Fraților, vă aduc o veste mare !

— Ce, Nicoară ? Spune mai repede.

— Stați, dați-mi voie să răsuflu și să trag două fumuri de țigară.

Zece mîini s-au întins cu țigări spre mecanic.

— Haide, spune odată !

— Voi nu v-ați plictisit de cînd stăm atîrnați în parîmele astea, fără să ne mișcăm nici două ture de elice ?

— Mai e vorbă ! Dar vouă nu vă pasă nimic. Bateți cu ciocanul acolo sub punte, și vă e tot una dacă mergem sau stăm.

— Ce tot vorbești? Crezi că nouă tare ne place să ciocănim toată ziua, în loc să ascultăm bătaia motorului, să-l ungem și să știm că totul merge bine ?

— Păi, atunci dați-i și voi zor ! Noi am piturat bordajul, am făcut curățenie peste tot și oricînd sîntem gata de plecare.

— Păi de ce nu mă lăsați să vorbesc? În loc să ascultați ce vreau să vă spun, ați început să vă văicăriți. Uite despre ce e vorba: mîine dimineață balansăm mașinile !

— Ura ! Trăiască mecanicii noștri !

— Bravo fraților ! Așa treabă mai zic și eu !

*

— Încet, înapoi ! Cîrma banda stîngă ! Mola pupa !

— Mola pupa ! repetă comanda matrozul de la pupă.

Apa începu să clocotească. Împinsă de curentul format de elice, pupa navei se depărta încet de chei.

— Jumătate forță înainte !

Nava pornea să spintece valurile albastre, pornea spre larg. Matrozii se simțeau acum pe deplin fericiți. Observatorii erau la posturile lor, iar timonierul, cu mîinile încleștate pe timonă, cu ochii la compas, răsucea din cînd în cînd roata de lemn lustruit a cîrmei.

— Schimbă de drum douăzeci de grade!... Toată forța înainte !

Orizontul începu să danseze în fața ochilor ; puntea se legăna sub picioare, iar matrozii se simțeau în elementul lor. Cartul liber se adunase pe teugă. Ca din pămînt au apărut o chitară și un acordeon, și peste largul mării se revărsă cîntecul armonios, îndrăgit de toți marinarii :

Pe marea
scăldată-n lumină
Plutește vaporul
ușor...
Valuri se-nalță și-n
freamătul lor
Trec pescărușii
în zbor...

Nava mergea în plină viteză. Valurile foșneau pe lîngă bordaj și cîntecul răsuna mai departe...

...Sifleea își înălță șuierul ascuțit și o goarnă începu s-o acompanieze în semnalul cunoscut.

— La posturile de luptă ! Alarmă navală și aeriană !

Matrozii alergară cu toții la posturile lor. Țevile tunurilor începură să se rotească.

Tunarul Mihalache Vlad, distins cu semnul onorific „Artilerist de frunte“ alergase printre primii la postul de luptă. Ceilalți artileriști se adunaseră și ei în jurul tunului. Mihalache smulse husa care acoperea piesa, apoi își ocupă locul, alt tunar roti manivelele pentru orientarea țevii spre țintă, iar un altul împinse închizătorul în locașul lui. Comandantul tunului raportă prin telefon :

— Tunul doi gata de luptă !

„Gaură de apă în tribord, coasta 54-55!"

Grupul de avarii aleargă îndată la tribord ducînd „paetul Macarov“ pe care începură să-l fixeze pe bordaj.

— Strînge lanțul mai bine ! Slăbește din dreapta !

În scurtă vreme „pericolul“ a fost înlăturat. „Paetul Macarov” stătea lipit pe bordaj ca un plasture uriaș.

...În compartimentul mașinilor domnea vuietul puternic al mecanismelor în mișcare.

— „Elicea nu se mai învîrtește !" raportă cuprins de îngrijorare matrozul Nicoară. Cartnicul Trifan tresări. De unde putea să apară „stricăciunea“ asta? Doar a controlat fiecare piesă cînd a montat-o. Sistemul de cuplaj... acolo trebuie să fie cauza...

Cîteva minute nava pluti în virtutea inerției. Se auzi semnalul porta-vocii și șeful compartimentului ascultă vorbele comandantului :

— Ce s-a întîmplat la mașini ? Remediați imediat avaria; nava trebuie să continuie drumul cu orice preț.

Cartnicul Trifan împreună cu matrozul Nicoară au început să meșterească, lucrînd cu multă încordare. Cu cît sudoarea le șiroia mai mult pe frunte, cu atît cei doi se îndîrjeau să repare avaria cît mai repede. Un strigăt victorios : „Gata! ”

Și elicea prinse din nou să învolbureze apa. Mecanicii și-au strîns cu putere mîinile...

...Pe teugă, matrozii s-au strîns din nou, emoționați de primul succes al ieșirii lor în larg. Chitara și acordeonul au apărut din nou. Pescărușii se roteau în jurul catargelor, valurile treceau fremătînd pe lîngă bordaj, iar matrozii cîntau mai departe melodia pe care o iubeau cu toții:

Pe marea scăldată-n lumină
Plutește vaporul ușor
Mă-ntorc acasă spre patria mea
Care m-așteaptă cu dor.
În depărtare văd țărmul iubit
Și-un cîntec de dor îi trimit.

...Nava spinteca mai departe valurile, ducînd pe bord, o mînă de oameni veseli, puternici și dîrzi, pe care dușmanul nu-i va putea înfrînge niciodată.

I. ARAMA

Organizație fruntașă pe raion

Zilele acestea a avut loc la sediul comitetului raional U.T.M. Beiuș, regiunea Oradea „Ziua secretarilor organizațiilor de bază“.

Au fost evidențiați utemiștii din organizația de bază Ghighișeni pentru rezultatele frumoase obținute în muncă. Deși a trecut puțin timp de la data cînd a avut loc adunarea de alegeri, printre altele, ei au efectuat peste 2000 de ore muncă voluntară contribuind la înfrumusețarea satului. Pentru a feri satul de inundații, tinerii în frunte cu utemiștii au terminat săpatul unui canal pe o lungime de 1800 metri. Chiaburii s-au împotrivit construirii canalului, dar uneltirile lor și în special ale chiaburului Popa Gligar au fost demascate de către utemiști.

Utemiștii sînt printre primii și la celelalte munci din sat, ca efectuarea muncilor de primăvară, repararea podurilor și altele. Utemiștii desfășoară în același timp o vie activitate culturală.

Pentru rezultatele obținute, organizația de bază U.T.M. Ghighișeni a primit drapelul de „organizație fruntașă pe raion".

Secretarul organizației de bază U.T.M. din Ghighișeni tovarășul Ion V. Nica și-a luat angajamentul să păstreze cu cinste drapelul.

Corespondent
STON ZOLTAN

Însemnate acțiuni obștești

BAIA MARE (de la corespondentul nostru).

În satul Libotin din comuna Rogoz, raionul Lăpuș, utemiștii au pornit o inițiativă demnă de urmat — înfrumusețarea satului.

Din cei 56 de utemiști, nici unul nu a rămas fără sarcini concrete. În primul rînd ei au luat hotărîrea de a construi din resurse locale un pod peste rîul Libotin, în locul celui luat de ape. Acesta era necesar nu numai pentru oameni, dar și pentru căruțele care continuau să treacă prin vadul rîului. Podul a fost construit în mai puțin de cinci zile. În aceeași perioadă alt grup de utemiști a continuat să sape șanțuri pe marginea drumului principal. Șanțurile au fost terminate de ambele părți. Pe distanță de 2 kilometri, de-o parte și de alta a drumului, apa de pe terenurile însămînțate ce amenința să înăbușe semănăturile s-a scurs prin șanțurile săpate de tineri.

În urma desfundării drumului datorită șanțurilor săpate, utemiștii au cărat sute de căruțe de nisip și pietriș făcînd un drum bun și frumos.

Succesele obținute, i-au entuziasmat pe tineri. Ei s-au angajat în fața satului să continue asemenea acțiuni.

Pentru a dovedi că ceea ce spun vor face, ei s-au apucat să repare și drumul ce duce spre cîmp pe distanță de 1 kilometru.

În aceste acțiuni de folos obștesc și de înfrumusețare a satului Libotin s-au evidențiat utemiștii: Boga Gheorghe, secretar al organizației de bază U.T.M., Boga P. Zachei, Ion Filip, Filip Zachei, Zachei I. Boga, Boga Ion, Vasile Boga și mulți alții.

Au primit loturi individuale

Anul trecut patru tovarăși de la întreprinderea noastră, O.C.L. Produse Industriale din Suceava au cerut sfatului popular orășenesc loturi individuale pentru cultivat legume și zarzavaturi. Tovarășul Herșcovici Pinciu este unul dintre cei care a depus o muncă plină de roade. El a obținut de pe lotul său de 300 m.p., 250 kg. cartofi, 80 kg. ceapă, 50 kg. varză, 10 kg. fasole, 150 kg. porumb și altele.

Anul acesta, îndrumați de organizația de partid și văzînd recolta bogată obținută de cei 4 tovarăși, încă un număr de 30 muncitori și salariați de la noi au cerut loturi individuale. Sfatul popular orășenesc Suceava a satisfăcut cerința salariaților și le-a repartizat un teren de 0,90 ha. pentru cultivarea legumelor și zarzavaturilor.

Vrednicii gospodari au și trecut la lucrarea loturilor individuale. Ei sînt hotărîți să aplice întocmai regulile agrotehnice pentru a obține recolte însemnate.

Corespondent
BLINDU VASILE

AU APĂRUT:

Cărți noi pentru copii în Editura Tineretului

Z. ALEKSANDROVA: „Ursulețul meu“ 16 pagini — 1,40 lei.

S. MIHALKOV: „Iepurașul încrezut“ — povestire în două acte și prolog. 60 pagini — 5,30 lei.

În ajutorul celor ce studiază probleme de matematică și fizică

ACAD. N. N. LUZIN: „Calculul integral“ — ediția a II-a 432 pagini — 15,30 lei.

O. SACTOR: „Despre conice și alte curbe“ — Colecția „Biblioteca societății de științe matematice și fizice din R.P.R.“ 160 pagini — 5,65 lei.

S. I. SOBOLEV: „Ecuațiile fizicii matematice“ 496 pagini — 19,80 lei.

I. S. SKLOVSKI: „Radioastronomia“ — expunere populară. Colecția „Biblioteca societății de științe matematice și fizice din R.P.R.“. 188 pagini — 6,85 lei.

Cărți noi pentru oamenii muncii de la sate

AUREL MIHALE: „Facem și noi o întovărășire“ Editura de stat pentru literatură politică 60 pagini — 60 bani.

P. P. PIATNIȚKI: „Retribuirea muncii în colhozuri“ — Editura de stat pentru literatură economică și juridică. 96 pagini — 1,50 lei.

Calendar științific

Profesorul Em. Bacaloglu

Prof. univ. Traian Gheorghiu

S-au împlinit nu de mult 125 de ani de la nașterea primului fizician romîn Emanoil Bacaloglu.

Este drept ca prin acest prilej să dăm amintirii profesorului Emanuel Bacaloglu unul din marii oameni de știință pe care i-a dat poporul nostru, cuvenita cinstire pentru munca depusă pe tărîm științific și didactic.

După studii strălucite făcute în țară, Emanuel Bacaloglu a fost trimis să studieze în străinătate. În anul 1852 își ia bacalaureatul la Paris, lucrînd după aceea la Leipzig împreună cu profesorul Erdmann. Încă de pe atunci Emanuel Bacaloglu începe să publice o serie de lucrări de chimie, rezultate ale muncii sale.

Bacaloglu se caracteriza mai ales printr-o solidă pregătire teoretică și o înclinare deosebită pentru matematici. Fizica teoretică nu a reușit să-l îndepărteze de la contactul direct cu fenomenele fizice și prin aceasta el a fost un adevărat fizician, un mare teoretician dublat de un talentat experimentator.

Întorcîndu-se în țară este numit în anul 1863 profesor de fizică la Universitatea din București, unde a profesat pînă la sfîrșitul vieții sale.

Bazat pe considerațiuni teoretice, el lămurea ascultătorilor în mod riguros raționamentele pe care se bazează fizica și prin diversitatea și mulțimea experiențelor ce le făcea, atrăgea și mărea interesul pentru această frumoasă știință atît de importantă pentru viața practică.

Profesorul Bacaloglu și-a înjghebat cu multă trudă un mic dar frumos laborator, în care putea efectua o serie de experiențe în unele domenii ale fizicii puțin cercetate pe atunci. El adusese din străinătate o colecție de tuburi cu gaze rarefiate făcînd numeroase demonstrații prin care arăta iluminarea acestor gaze sub acțiunea descărcărilor electrice. Toate aceste experiențe atrăgeau nu numai pe studenți ci și elevi ai liceelor și gimnaziilor din Capitală, precum și oameni de diferite profesii, de diferite vîrste. Afluența aceasta a auditorilor era deosebit de mare în special la conferințele de popularizare a științei. Bacaloglu se simțea mîndru și fericit cînd la prelegerile sale vedea venind pe cei doritori de a cunoaște realizările moderne ale științelor naturii. Asemenea conferințe au fost ținute la Universitate, la Școala politehnică, la Școala de medicină, la Ateneul Romîn. El se numără printre primii savanți romîni care au popularizat știința în rîndul maselor.

Mai există și astăzi la Facultatea de matematică și fizică aparatele cu care Bacaloglu își făcea apreciatele sale experiențe. Profesorul Bacaloglu se pregătea cu grijă în vederea experiențelor sale repetîndu-le de multe ori pînă ce le prezenta la curs sau la conferințe.

Emanuel Bacaloglu nu se mulțumea a fi numai un bun profesor și un experimentator la catedră. El era și un bun pedagog care muncea cu tragere de inimă la ridicarea tinerelor cadre științifice. Deseori el lucra în laborator cu studenții săi, le arăta mașinile și aparatele noi și îi ținea la curent cu toate noutățile științei.

Profesorul Bacaloglu a pus în mîinile studenților săi cărți de fizică și de matematici care și astăzi se citesc cu plăcere și cu folos. Profesorul Bacaloglu se numără printre primii oameni de știință romîni care au publicat cărți didactice. Astfel în anul 1870 el își publică lucrarea „Elemente de fizică“ pe care o complectează și o revizuiește în edițiile din anii 1883 și 1888. Munca de alcătuire a manualului a fost anevoioasă nu numai pentru că el era pionier în acest domeniu în țara noastră, dar și din cauza exigenței sale caracteristice care îl făcea să lucreze cu multă meticulozitate și atenție la o lucrare de atît de mare răspundere.

„O carte, mai ales care tratează despre o știință experimentală, nu poate fi scrisă cu un oarecare succes decît dacă autorul a avut ocazia să mediteze ani mulți asupra materiei, să urmărească continuu progresele științei, să o predea în mai multe rînduri“ — scria profesorul Bacaloglu în prefața primei ediții a Fizicii din 1870.

O altă latură nu mai puțin importantă a activității profesorului Bacaloglu o constituie munca de cercetare științifică. Rezultatele diferitelor sale lucrări au fost publicate în diferite reviste de specialitate și în diverse publicații ale forurilor științifice din întreaga lume. Printre altele profesorul Bacaloglu a publicat un excelent tratat de fizică pentru uzul studenților universității.

Alături de Alexe Marin, profesorul Bacaloglu a fost fondatorul Societății de Fizică din țara noastră.

Învingînd piedicile ce-i stăteau în cale, profesorul Bacaloglu a desfășurat în întreaga sa viață o largă și fertilă activitate pentru studiul fizicii, pentru dezvoltarea științelor naturii, pentru luminarea poporului nostru.

De aceea evocarea numelui, operei științifice și didactice ale profesorului Bacaloglu, se încadrează în marea operă de reactualizare a oamenilor de valoare din trecutul poporului nostru, din viața și activitatea cărora tineretul nostru are atît de multe de învățat.

DIN EXPERIENȚA TINERILOR ACTIVIȘTI CULTURALI

„Păzește fiece minut“

*„N-ai fost atent și cîte s-au pierdut...
de-acum păzește fiece minut,
să nu pierzi unul singur — căci sînt scumpe
fără să-l umpli, fără să te umple”.*

Cît de pline de învățăminte sînt aceste versuri ale poetului Horvath Imre, pentru fiecare om ce trăiește și muncește în patria noastră, dar mai ales pentru noi elevii, care ne pregătim să pășim în viață !

V-ați întrebat vreodată cît timp prețios se întîmplă să irosiți fără rost? Luați numai o zi obișnuită și faceți socoteala cît de mult ați fi avut de cîștigat dacă în loc să vă pierdeți timpul liber fără folos, ați fi citit o carte, ați fi mers la un teatru, la un film sau la un muzeu. Cît de temeinic am fi pregătiți noi elevii pentru examene, cît de mult ne-am îmbogăți cunoștințele noastre, cîte orizonturi noi nu ni s-ar deschide, dacă ne-am strădui să fructificăm fiecare minut din timpul nostru liber !

Principala noastră sarcină e să învățăm. Să învățăm mult și temeinic dacă vrem să devenim în viață ceea ce dorim : oameni întregi, demni de viața nouă pe care o trăim, constructori de nădejde ai socialismului.

Marele Eminescu spunea : „A trăi în viață fără un ideal, înseamnă a nu trăi deloc”. Cît adevăr cuprind cuvintele neuitatului nostru poet ! În școala noastră, multe dintre noi elevele ne gîndim cu încredere și bucurie la viitor. Unele visează să devină inginere, altele doctorițe, profesoare, și aceste năzuințe firești ne dau imbold în muncă tocmai pentru că știm că astăzi visurile noastre pot deveni realitate. Avem însă printre noi și unele eleve care nu știu încă ce vor de la viață și ce le cere lor viața și de aceea, irosindu-și timpul liber zadarnic, neglijează studiul, ridicarea lor culturală și rămîn chiar corijente la unele materii ; într-un cuvînt nu iubesc cartea pentru că nu s-au străduit să-i pătrundă frumusețea, comorile neprețuite ascunse în ea. Ne străduim să le aducem și pe ele alături de noi.

De aceea, comitetul organizației de bază U.T.M. a școlii noastre, îndrumat de organizația de bază de partid și cu sprijinul direcțiunii școlii se îngrijește să organizeze asemenea acțiuni care să dea posibilitatea elevelor să-și petreacă timpul liber cît mai plăcut și folositor. Noi ne străduim să organizăm acțiuni variate care să ajute elevelor să-și formeze un orizont de cunoștințe cît mai larg despre viață, să-și îmbogățească necontenit nivelul de cultură generală.

Avem în școală un cerc literar la activitatea căruia participă eleve din toate clasele. În cadrul cercului referatele sînt susținute chiar de eleve și acest lucru le-a obișnuit să vorbească curgător, interesant, și mai ales să se intereseze îndeaproape de problemele de literatură. De pildă, Simona Nela a prezentat recenzia romanului „Neamul șoimăreștilor” de Mihail Sadoveanu. Altă dată, Angela Suciu a vorbit despre opera lui A. Toma. Activitatea cercului literar ajută elevelor să-și întregească cunoștințele în domeniul literaturii. La un concurs de recenzii organizat pe oraș, la care au participat majoritatea celor înscrise în cercul nostru literar, premiul I l-a obținut Stanca Por[illegible]ta din clasa IX-a D., iar premiul II Doina Ilonca din aceeași clasă. Multe din elevele școlii noastre care activează în cercul literar ca Angela Popa, Dorina Cure[illegible], Doina Vințan și altele, sînt și membre al cenaclului literar „Alexandru Sahia“ din localitate. Tovarășei Angela Popa i s-a publicat chiar în ziarul local „Flacăra Roșie“ poezia „Răvaș unei pioniere fruntașe“. Noi sîntem recunoscătoare tovarășului profesor de limba romînă Alexandru Cr[illegible]șan — conducătorul cercului nostru literar, pentru ajutorul prețios ce ni-l dă.

Tot în timpul liber organizăm adesea vizite în colectiv în diferite locuri din oraș. Recent, am vizitat laboratorul Facultății de Zootehnie. După cele văzute în laborator, o seamă de eleve au îndrăgit această facultate și s-au hotărît s-o urmeze după ce vor absolvi școala medie.

În zilele de repaus mergem în colectiv la teatru, cinematograf sau la concertele, lecții, deosebit de interesante ce se organizează la Palatul Cultural din localitate. Asemenea spectacole ca „Gaițele“, „Conu Leonida față cu reacțiunea“, „Ochiul babei” și altele ne-au plăcut în mod deosebit fiind pentru noi pline de învățăminte.

Activitatea sportivă, căreia organizația U.T.M. îi acordă toată atenția, pasionează de asemenea multe eleve din școala noastră. Astfel, numai de la începutul anului și pînă acum, peste 80 de eleve au trecut cu succes probele complexului G.M.A. [illegible] F.G.M.A., cucerind insigna. La un concurs de gimnastică organizat pe oraș, Doina Vințan și Rozalia Selejan s-au clasat [illegible] locul I.

Acțiunile variate pe care le organizăm în afara orelor de curs, oferă elevelor din școala noastră odată cu posibilitatea petrecerii timpului liber în chip cît mai plăcut și pe aceea de a învăța mereu cîte ceva nou, obișnuindu-le să lupte împotriva irosirii timpului fără folos, pentru a nu pierde nici un minut „fără să-l umpli, fără să te umple“, așa cum glăsuiesc versurile lui Imre Horvath.

MARIANA LULAI
ADELA BOTEZATU
membre în comitetul organizației de bază U.T.M. a Școlii medii de fete nr. 2-Arad

Hărnicie pionierească

CONSTANȚA (de la corespondentul nostru). — Era în perioada vacanței cînd la Școala de 7 ani nr. 1 din Hîrșova a avut loc o demonstrație practică pentru confecționarea de ghivece nutritive. La demonstrație au participat profesori și numeroși utemiști din cadrul mai multor organizații de bază din oraș. Discuțiile au fost rodnice. Chiar în acea zi, pînă seara, pionierii împreună cu utemiștii au confecționat 500 de ghivece. De atunci, pionierii participă intens la confecționarea de ghivece nutritive. Colectivul de conducere al unității a luat o hotărîre: „Pionierii vor confecționa 10.000 ghivece nutritive“. În grădina școlii răsadurile vor fi plantate în ghivece nutritive. În felul acesta pionierii capătă deprinderi practice folositoare. Pînă acum pionierii Caratănase Mihai a făcut pentru grădina de acasă 120 de ghivece în loc de 70, Moraru Rodica 80, iar Elașcu Veronica 60 ghivece. Din angajamentul de 10.000 ghivece, 3.[illegible] au fost realizate pînă la 1 aprilie.

În schimbul semințelor necesare, pionierii s-au angajat să predea gospodăriei de stat din localitate 2.000 de ghivece nutritive.

Pe lîngă confecționarea ghivecelor nutritive sînt și altele de făcut. De curînd sfatul popular a repartizat școlii un hectar de teren pentru lotul experimental. Pămîntul a fost arat și însămînțat. Pionierii au amenajat părculețul din fața școlii unde au plantat 23 de pomi și parcul „[illegible]limon Sîrbu“ din centrul orașului. Detașamentul 1 și 2 care a făcut muncă voluntară în parc, a greblat întreaga suprafață a parcului, a sădit 50 de tufe de liliac, a pus flori. În total ei au sădit pînă acum 340 puieți. Nu numai la școală dar și acasă, pionierii participă activ la înfrumusețarea grădinilor și străzilor.

Recenzie

„Cum am obținut 5000 kg. porumb boabe la hectar"

Autorul acestei broșuri, omul care a știut să muncească astfel încît să obțină o recoltă mare de porumb, este țăran muncitor cu gospodărie individuală din comuna Bolintinul din Vale, raionul Crevedia, regiunea București. El n-a aplicat întru totul regulile științei agrotehnice; s-a bizuit mai mult pe experiența sa de plugar din tată-n fiu, înlăturînd însă obiceiurile dăunătoare — ca rărițatul și mușuroitul, despre care nici nu vorbește în broșura sa — și, mai ales, muncind cu hărnicie pe ogor. În broșură, Cristea I. Nicolae face o recapitulare amănunțită a tuturor lucrărilor pe care le-a executat, de la lucrările pregătitoare însămînțărilor, pînă la recoltarea porumbului. El explică astfel cum și de ce a făcut dezmiriștitul, apoi arătura de toamnă.

În anii regimului de democrație populară, Cristea I. Nicolae a învățat să scrie și să citească. El a putut astfel să afle din cărți, broșuri și ziare despre diferite măsuri agrotehnice pentru ca apoi, după ce a discutat cu agentul agricol, să treacă la aplicarea lor. Așa a ajuns autorul broșurii să cunoască însemnătatea folosirii gunoiului de grajd, pe care-l strînge în platformă și cînd este bine putrezit, îl răspîndește pe cîmp. Pe cele trei pogoane (1,50 ha.), care urmau să fie însămînțate cu porumb, Cristea I. Nicolae a împrăștiat 36 căruțe de gunoi de grajd, asigurînd astfel belșug de hrană pentru plante. Gunoiul de grajd a fost îngropat sub brazdă la arătura de toamnă, pe care autorul arată că a făcut-o la timpul cel mai potrivit — trei săptămîni după dezmiriștire, după ce semințele de buruieni au încolțit.

Autorul arată că, în primăvară a grăpat arătura de toamnă cu grapa de fier, apoi cînd au răsărit buruienile, a trecut odată cu plugul — numai la o palmă adîncime — ca să le distrugă. O mare atenție a dat seminței. El n-a folosit boabele de porumb la întîmplare, ci a ales mai întîi cei mai frumoși știuleți și, de pe ei, numai semințele de la mijloc, cărora le-a încercat puterea de încolțire. Cristea I. Nicolae n-a însămînțat în cuiburi așezate în pătrat și nici cu mașina. El s-a străduit însă să asigure o răspîndire uniformă a plantelor în ogor. Acest lucru l-a realizat deschizînd brazde drepte, la 70 cm. una de alta și semănînd porumbul în aceste brazde la 50 cm. distanță cuib de cuib. Dacă ar fi însămînțat în pătrat, munca de îngrijire a porumbului — mai ales lupta împotriva buruienilor, prin prășit — i-ar fi fost mult ușurată deoarece ar fi putut să lucreze cu prășitoarea trasă de animale și-n lungul și-n latul lanului de porumb.

Totuși greutățile nu l-au speriat și nu l-au făcut să dea înapoi. Dovadă este faptul că a prășit de patru ori, de fiecare dată mai întîi cu prășitoarea trasă de animale, apoi cu sapa de-a lungul rîndurilor. În acest fel, buruienile au fost stîrpite din ogor, iar pămîntul a fost ținut afînat la suprafață, ceea ce a făcut ca apa și hrana din pămînt să folosească numai pentru dezvoltarea porumbului. La a treia prașilă, autorul arată că a înlăturat și copilii, lăstari nefolositori care nu ajung să dea rod și consumă fără folos apa și hrana.

Îngrijit bine, porumbul s-a copt și a putut să fie cules în jurul lui 15 septembrie. La cules — ca și la prășit de altfel — Cristea I. Nicolae s-a întovărășit cu încă vreo cîteva familii de țărani muncitori, ca să poată termina repede lucrul odată început. Bun gospodar, el folosește cocenii (tulpinele) de porumb ca nutreț pentru animale, dar nu-i taie oricînd de pe cîmp, ci numai spre ziuă, cînd pică roua. Pe vreme uscată, cocenii și mai ales frunzele se sfarmă și se scutură ușor așa că străduința de a-i culege noaptea nu este zadarnică, deoarece aduce însemnate economii.

★

Din toamna anului 1954, cînd a cules cele 5.000 kg. porumb la hectar și pînă cînd a scris și a publicat broșura, țăranul muncitor Cristea I. Nicolae a avut ocazia să mai afle și să mai învețe multe lucruri despre cultura porumbului; pentru el, nu sînt taine metodele agrotehnice înaintate pe care le-au aplicat și le aplică fruntași renumiți în cultura porumbului din U.R.S.S. — cum sînt Eroii Muncii Socialiste, Mark Ozernîi și Evghenia Doliniuk — și fruntași de la noi din țară, precum și recoltele obținute cu ajutorul acestor metode.

Studiind mai adînc Proiectul de Directive ale Congresului al II-lea al partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani și cuvîntarea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej la consfătuirea pe țară a fruntașilor în agricultură, Cristea I. Nicolae și-a dat seama că îndeplinirea sarcinilor mari care stau anul acesta în fața oamenilor muncii de pe ogoare — o recoltă globală de 10 milioane tone grîu și porumb boabe și o medie de cel puțin 2000 kg. porumb boabe la hectar — este posibilă prin aplicarea acestor metode. El recomandă la sfîrșitul broșurii o serie de măsuri foarte bune, cum sînt: alegerea seminței cu o atenție și mai mare, însămînțarea porumbului în cuiburi așezate în pătrat, folosirea îngrășămintelor chimice, polenizarea suplimentară artificială etc.

Cerînd ajutorul agronomului pentru aplicarea acestor metode și folosindu-le din plin, țăranii muncitori din orice regiune a patriei noastre pot fi siguri nu numai că vor ajunge la recolta obținută de Cristea I. Nicolae, ci că vor culege roade mai îmbelșugate.

Broșură apărută în Editura Agro-Silvică de Stat, București 1955.

Cea de a 18-a Conferință de neurologie, psihiatrie, neurochirurgie din țara noastră

Joi dimineața s-a deschis în aula Academiei R.P.R. cea de a XVIII-a Conferință de neurologie, psihiatrie, neurochirurgie din țara noastră, organizată de Institutul de neurologie „I. P. Pavlov" al Academiei R.P.R., Ministerul Sănătății și Societatea Științelor Medicale.

La conferință iau parte academicieni, membri corespondenți ai Academiei R.P.R., rectori și cadre didactice ale institutelor medico-farmaceutice din țară, reprezentanți ai conducerii Ministerului Sănătății, ai Sfatului medical științific al Ministerului Sănătății, numeroși cercetători științifici, șefi de unități spitalicești de specialitate, medici practicieni.

Cuvîntul de deschidere a celei de a XVIII-a Conferințe de neurologie, psihiatrie, neurochirurgie a fost rostit de acad. prof. dr. C. I. Parhon, președinte de onoare al Academiei R.P.R.

A luat apoi cuvîntul acad. Traian Săvulescu, președintele Academiei R. P. R., care a rostit un cuvînt de salut din partea Academiei R. P. R., urînd participanților la conferință succes în desfășurarea lucrărilor.

Acad. A. Kreindler a prezentat apoi raportul intitulat: „Perspectivele deschise neurologiei, psihiatriei și neurochirurgiei din țara noastră de învățătura lui I. P. Pavlov".

Lucrările conferinței continuă.

(Agerpres)

Săptămîna filmului cehoslovac

În cinstea aniversării a 10 ani de la eliberarea Cehoslovaciei de sub jugul fascist, Ministerul Culturii și Institutul Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea organizează între 10 și 16 mai la cinematograful Patria din Capitală, precum și în orașele Craiova, Arad, Reșița, Iași, Bacău, Galați, Orașul Stalin, Sibiu, Constanța și Ploești „Săptămîna filmului cehoslovac".

Cu acest prilej vor fi prezentate în premieră filmele artistice „Frona", „Portul din nord", „Conștiința", „Prietenul meu Fabian", „A fost odată un împărat", „Astă seară se va termina totul" și „Capete de cîini", producții ale studiourilor cehoslovace.

(Agerpres)

O nouă premieră la Teatrul de Stat din Constanța

Recent, Teatrul de Stat din Constanța a prezentat în premieră, piesa „Drumul soarelui" de Virgil Stoenescu.

Piesa, inspirată din viața Dobrogei, aduce pe scenă transformarea vieții oamenilor din delta Dunării, care, îndrumați de partid, pornesc să-și făurească un trai mai bun, pe drumul construirii socialismului în patria noastră.

Pusă în scenă de tînărul absolvent al facultății de regie din Leningrad, Petre Meglei, piesa este interpretată de un colectiv artistic care a muncit cu rîvnă pentru realizarea acestui spectacol. Rolurile principale sînt interpretate de actorii: Petre Ștefănescu, Constantin Morțun, George Gheorghiu, Gheorghe Enache și Zamfira Suzea. Schițele de decoruri și costume sînt semnate de C. Șovăilă.

Noua premieră s-a bucurat de o primire călduroasă.

Corespondent
ROMEO PROFIT

Consfătuirea pe țară a cadrelor artistice din teatrele de păpuși

Joi a început în Capitală consfătuirea pe țară a cadrelor artistice din teatrele și secțiile de păpuși, organizată de Ministerul Culturii.

La consfătuire participă directori de teatre și responsabili ai secțiilor de păpuși din țară, regizori și pictori scenografi de la teatrele de păpuși, scriitori, compozitori, artiști, reprezentanți ai organizațiilor de masă și ai Ministerului Invățămîntului.

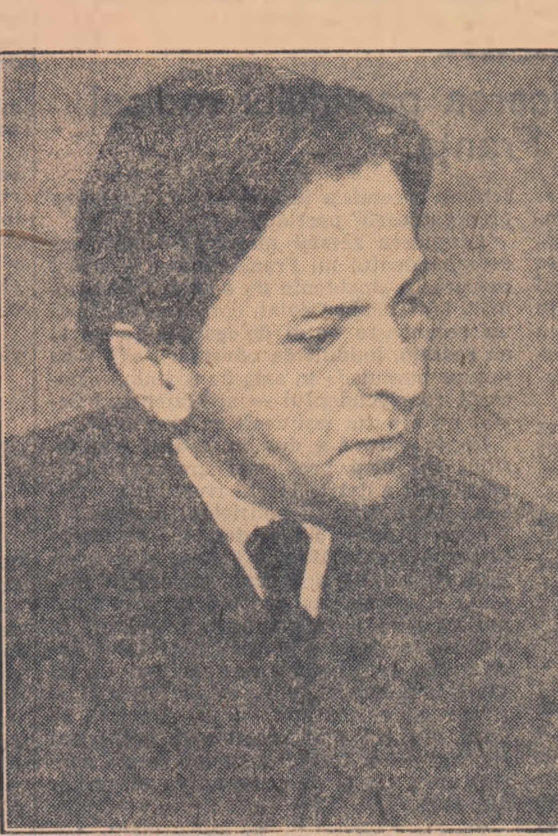
Consfătuirea își continuă lucrările cu discuții pe marginea celor două spectacole vizionate.

(Agerpres)

GEORGE ENESCU

S-a stins din viață, miercuri 4 mai 1955, George Enescu, cel mai mare muzician romîn și unul dintre cei mai de seamă muzicieni ai vremurilor noastre.

Adînc legat de patria și de poporul din mijlocul căruia s-a ridicat, el și-a îndreptat pînă în ultimile clipe ale vieții gîndurile spre patria dorită.

Țintuit de boală pe patul de suferință, cu puțin timp înainte de a se sfîrși el ne-a transmis: „Mă gîndesc tot timpul la țară, sînt cu tot sufletul, în fiecare clipă, alături de poporul nostru. După ce mă voi face bine am o singură dorință — să viu în țară". Însă această dorință, exprimată de el în scris către unii oameni de răspundere din țara noastră nu a mai putut să fie împlinită.

George Enescu a fost un deschizător de drumuri în muzica romînească, arătînd prin compozițiile sale, calea adevăratei dezvoltări a școlii naționale, izbutind să toarne în forme de o înaltă perfecțiune artistică bogăția nepieritoare a muzicii noastre populare.

Născut în 7/19 august 1881 la Liveni, în nordul Moldovei. George Enescu a dovedit o deosebită precocitate muzicală, începînd de la vîrsta de 4 ani să cînte la vioară și peste puțin timp dînd la iveală primele încercări de compoziție. Dezvoltarea aptitudinilor sale creatoare se datorește mult sfaturilor înțelepte ale înaintașului muzicii romînești Eduard Caudella, care îi deschide calea spre dobîndirea unei înalte măestrii.

Educația muzicală, Enescu și-a desăvîrșit-o mai întîi la Conservatorul din Viena — unde ia lecții începînd de la vîrsta de 7 ani cu Georg Hellmesberger (vioară) și R. Fuchs (compoziție) iar apoi (din anul 1892) la conservatorul din Paris, unde se bucură de îndrumarea violonistului Martin Pierre Joseph Marsick și a marilor compozitori Jules Massenet și Gabriel Fauré.

La vîrsta de 16 ani, Enescu debutează pe tărîmul compoziției cu lucrarea sa simfonică „Poema romînă". Chiar din aceste începuturi manifestă atașamentul său pentru folclorul muzical al patriei, care avea să-l călăuzească în făurirea unor lucrări atît de valoroase pentru patrimoniul muzicii romînești ca: cele două rapsodii romîne — cunoscute și unanim apreciate în toată lumea — Sonata a treia pentru vioară și pian în stil romînesc — Suita pentru vioară și pian, „Impresii din copilărie", Suita sătească pentru orchestră, Uvertura pe motive romînești și altele. În opera sa se concentrează tot ceea ce este mai bun și mai înalt în sufletul poporului său.

Entuziast sprijinitor al dezvoltării școlii muzicale naționale, Enescu a înființat în anul 1912 un premiu anual pentru cele mai bune lucrări scrise de tinerii compozitori romîni, iar sfaturile lui prețioase au contribuit la luminarea orizontului creator al multora dintre muzicienii noștri.

Ca interpret — în deosebi ca violonist — Enescu a dobîndit succese răsunătoare în toate părțile lumii. El este socotit ca unul dintre cei mai mari maeștri contemporani în redarea lucrărilor lui Johann Sebastian Bach. Arta interpretativă a lui Enescu se distinge printr-o neasemuită noblețe și expresivitate poetică. În spiritul principiilor sale interpretative, el a educat generații de muzicieni, unii dintre elevii săi fiind mari virtuoși cu renume mondial.

Aprofundînd capodoperele muzicii clasice Enescu a arătat în același timp, în activitatea sa interpretativă, mai cu seamă ca dirijor, dragostea sa pentru creația muzicală națională popularizînd-o atît în țară cît și peste hotare. De asemenea, după 23 August 1944, el a fost printre primii muzicieni romîni care au interpretat capodoperele muzicii sovietice, executînd printre altele, în primă audiție Simfonia a 7-a a Leningradului de Șostacovici și Concertul pentru vioară de Haciaturian.

Ca membru fondator al Academiei Republicii Populare Romîne, unanim prețuit și stimat pentru multilaterala sa activitate artistică, Enescu a sprijinit ridicarea culturii noi a patriei noastre.

Ceea ce l-a înălțat în ochii tuturor pe George Enescu a fost dragostea fierbinte de patrie, pe care a cinstit-o printr-o muncă neobosită de peste jumătate de veac și căreia i-a dedicat ultimele sale gînduri. El a ridicat munca la rangul celei mai însemnate îndatoriri a artistului și a răspîndit prin creația și activitatea sa în lumea întreagă faima geniului artistic al poporului nostru, care și-a găsit în personalitatea lui un strălucit exponent al minunatelor sale aptitudini creatoare. Viața de muncă, modestia și probitatea profesională a lui George Enescu sînt și trebuie să fie pilduitoare pentru orice artist conștient de nobila sa misiune.

Creația lui George Enescu va străjui și mai departe înflorirea muzicii noastre, iar prețuirea contribuției sale la tezaurul universal al artei va crește fără încetare.

Figura sa luminoasă va trăi veșnic în inima poporului nostru.

În fața marelui dispărut ne înclinăm cu adîncă durere și cu hotărîrea de a duce mai departe moștenirea sa spirituală, servind astfel poporul nostru pe care George Enescu l-a iubit și slujit pînă în ultima clipă a vieții sale.

Prezidiul Academiei R.P.R., Uniunea Compozitorilor din R.P.R., Ministerul Culturii, Ministerul Invățămîntului, Direcția Generală a Radiodifuziunii, Uniunea Scriitorilor din R.P.R., Filarmonica de Stat „George Enescu" din București, Conservatorul „Ciprian Porumbescu" din București, Teatrul de Operă și Balet al R.P.R.

Ședința festivă consacrată împlinirii a 90 de ani de la înființarea Conservatorului de Muzică din București

Sub auspiciile Ministerului Culturii, a avut loc joi seara în sala Ateneului R.P.R. o ședință festivă consacrată împlinirii a 90 de ani de la înființarea Conservatorului de Muzică din București.

Au fost prezenți tovarășii: dr. Petru Groza, președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale, Constanța Crăciun ministrul Culturii.

Au participat artiști ai poporului, maeștri emeriți ai artei și artiști emeriți ai R.P.R., profesori, studenți, oameni ai muncii.

Compozitorul Mihail Jora laureat al Premiului de Stat a dat citire necrologului lui George Enescu, care a fost ascultat de întreaga asistență în picioare.

S-a păstrat apoi un minut de reculegere în memoria maestrului George Enescu.

După cuvîntul introductiv a lui I. D. Chirescu, maestru emerit al artei din R.P.R. laureat al Premiului de Stat, directorul Conservatorului „Ciprian Porumbescu", prof. George Breazul, șeful catedrei de istoria muzicii de la Conservatorul „Ciprian Porumbescu" a vorbit despre „90 de ani de la fondarea conservatorului de muzică și declamație din București". Evocînd trecutul Conservatorului în deceniile pînă la eliberarea patriei noastre, vorbitorul a subliniat, printre altele, că în ciuda greutăților ridicate de atitudinea reacționară a regimului burghezo-moșieresc, conservatorul de muzică din București a contribuit cu succes la promovarea compoziției muzicale și a artei interpretative romînești. Aici s-au format generații de compozitori și interpreți talentați ca Dimitrie Cuclin, Ion Nona Ottescu, Mihail Jora, Mihail Andricu, I. D. Chirescu, Achim Stoia, Theodor Rogalski, Dinu Lipatti, Constantin Silvestri, Paul Constantinescu, Valentin Gheorghiu și mulți alții.

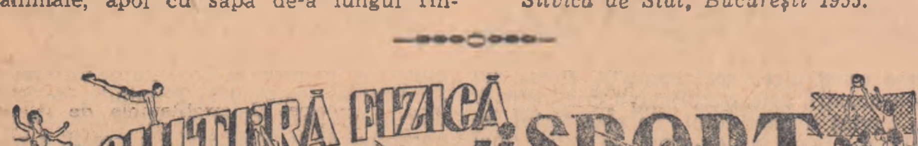
În anii regimului de democrație populară, această însemnată instituție culturală a patriei noastre a luat o largă dezvoltare. În colectivele de catedră sînt prezente personalități contemporane. Conservatorul dispune de numeroase instrumente muzicale, o bibliotecă cu 21.866 numere cărți de studiu și note muzicale, o discotecă cu aproape 2000 de discuri, precum și pick-upuri și magnetofoane. Studenții conservatorului se bucură de condiții bune de învățătură și de trai.

În încheiere, prof. George Breazul a spus: „Sărbătorim împlinirea a 90 de ani de la fondarea conservatorului, animați de elanul vieții muzicale a lumii noi, încredințați că sforțările profesorilor și studenților instituției noastre vor îndreptăți nădejdile pe care și le pun în ei regimul democrat popular, poporul, harnic din scumpa noastră patrie".

Un grup de pionieri a adus salutul profesorilor și elevilor Școlii medii de muzică din București.

A urmat un program muzical la care și-au dat concursul studenți, corul și orchestra simfonică ale Conservatorului „Ciprian Porumbescu". A dirijat Mircea Basarab. Au fost interpretate lucrări de George Enescu, C. Nottara, D. Kiriac, I. D. Chirescu, Alfred Mendelsohn, Alfred Alessandrescu, Paul Constantinescu, Leon Klepper și de alții.

(Agerpres)

Doi ani de rodnică activitate

Ion Chirca
președintele Consiliului Central al Asociației Recolta

Astăzi se împlinesc doi ani de la înființarea asociației Recolta, organizație sportivă de masă a oamenilor muncii de la sate.

Asociația Recolta a luat ființă ca urmare a aplicării în viață a sarcinilor izvorîte din Hotărîrea Biroului Politic al C.C. al P.M.R. asupra problemei stimulării și dezvoltării continue a culturii fizice și a sportului și a folosirii experienței înaintate a sportului sovietic.

Astăzi, asociația sportivă Recolta cuprinde 2.716 colective sportive cu 200.315 membri.

Numai la competițiile sportive de masă din anul 1954, cum au fost crosurile „Să întîmpinăm 1 Mai", „7 Noiembrie", spartachiadele de vară și de iarnă ale satelor, au luat parte peste 600.000 de sportivi de la sate.

Ca urmare a înființării asociației sportive Recolta în cele 2.716 colective sportive au fost construite pînă în prezent peste 2.050 terenuri de fotbal, 1803 terenuri de volei, 317 popicării, 80 terenuri de baschet, 13 bazine de înot, numeroase piste de schi etc.

Sînt numeroase exemple de colective sportive, care prin munca lor și cu sprijinul nemijlocit al organizațiilor U.T.M. — sub îndrumarea permanentă a organizațiilor de partid — au obținut rezultate din cele mai bune. Din rîndurile colectivului sportiv din comuna Fundata, regiunea Stalin, de pildă, unde schiul a luat o mare dezvoltare, se ridică an de an elemente de valoare pentru această ramură sportivă. De asemenea, colectivul sportiv Dorna, regiunea Suceava, pune un accent deosebit pe dezvoltarea tuturor ramurilor de sport. În acest colectiv există două echipe de fotbal, două de volei, două de handbal și o frumoasă activitate atletică.

Asociația Recolta are ca principală preocupare activitatea sportivă de masă. Complexul sportiv G.M.A. și competițiile de masă, au scos la iveală elemente talentate, cu mari perspective, în mai multe ramuri de sport. În acest sens se poate vorbi de tînărul Gheorghe Cojan, din colectivul sportiv comuna Fundata, regiunea Stalin, de tinerii Ernst Horvat și Irma Balint, din colectivul sportiv Vasea Strimba, regiunea Autonomă Maghiară, care au obținut performanțe de valoare la probele de schi și de mulți alții din toate colțurile patriei.

Tăria și forța asociației Recolta constă în aceea că ea cuprinde cele mai largi mase de oameni ai muncii de la sate și că la concursurile ei participă numeroși jucători și sportivi și în primul rînd, cei mai destoinici utemiști din satele patriei noastre.

Asociația Recolta are perspective serioase de a deveni una din cele mai puternice asociații din țara noastră. Călăria, atletismul, schiul, oina sînt ramuri sportive care sînt îndrăgite de tot mai mulți tineri de la sate. Numeroși tineri, membri ai colectivelor sportive Recolta sînt și fruntași în producție. Astfel, Nicolae Bocan, tractorist la G.A.S.-Berești, regiunea Bîrlad, decorat cu Medalia Muncii, a fost fruntaș în toate campaniile agricole; Vasile Buiuc, tractorist la G.A.S.-Zorleni, regiunea Bîrlad, fruntaș în campania de primăvară din anul acesta, mulgătoarea Maria Corcoțoi de la G.A.S.-Voinești și mulți alții.

Cu toate realizările obținute de asociația Recolta în acești doi ani, mai sînt încă multe lipsuri care trebuie înlăturate în activitatea de viitor.

Multe organe ale asociației Recolta, activiști și tehnicieni au dat o mai mare atenție sportului de performanță — neglijînd sportul de masă.

Pentru activitatea de viitor, asociația Recolta își propune să muncească cu mai mult elan pentru a aplica în viață linia partidului în domeniul culturii fizice și a sportului, pentru a-și da contribuția prin toate mijloacele la creșterea în mediul sătesc a unor oameni puternici, plini de voință, dîrzi constructori ai socialismului în patria noastră.

„Cursa păcii"

Urmărită cu viu interes de amatorii de sport din întreaga lume, marea competiție ciclistă „Cursa Păcii" Praga—Berlin—Varșovia continuă să se desfășoare într-o atmosferă de mare entuziasm. Trecerea caravanei cicliste prin orașele și satele R. Cehoslovace prilejuiește vibrante manifestări pentru pace și prietenie între popoare. Cicliștii celor 17 țări care participă la cursă, acești soli ai păcii cum li se spune pretutindeni, sînt primiți cu flori și urale de zeci de mii de spectatori înșiruiți de-a lungul șoselelor.

Ieri participanții la „Cursa Păcii" au luat startul de la Tabor în cea de a 4-a etapă care s-a terminat după 215 km. în frumoasa stațiune balneo-climaterică Karlovy Vary. Aici a sosit primul, din nou un ciclist cehoslovac, Zdenek Krivka, care împreună cu ciclistul sovietic Verșinin și bulgarul Gheorghiev s-au desprins de pluton la kilometru 130, continuînd apoi cu succes această curajoasă acțiune. Pînă la km. 130, în plutonul fruntaș se aflau și alergătorii noștri C. Dumitrescu și L. Zanoni. Atacurile cicliștilor sovietici și cehoslovaci au dus însă la destrămarea plutonului, printre cei rămași fiind și reprezentanții echipei R.P.R., sosiți cu o întîrziere de aproape 10 minute.

Clasamentul etapei: 1. Krivka (R. Cehoslovacă) a parcurs 215 km. în 6h.22'18"; 2. Verșinin (U.R.S.S.) același timp; 3. Gheorghiev (R. P. Bulgaria) 6h.22'19"; 4. Schur (R. D. Germană) 6h.23'42"; 5. Chwiendacz (R. P. Polonă) 6h.23'49".

Clasamentul general individual după patru etape:

1. Brittain (Anglia) 19h.37'55"; 2. Krivka (R. Cehoslovacă) 19h.39'06"; 3. Veselý (R. Cehoslovacă) 19h.39'27"; 4. Schur (R. D. Germană) 19.40'53"; 5. Verșinin (U.R.S.S.) 19h.41'56"; 6. Verhelst (Belgia) 19h.42'05'; 7. Amelle (Suedia) 19h.42'43"; 8. Meneghini (Franța) 19h. 42'56"; 9. Cijikov (URSS) 19h.44'19"; 10. Meister (R. D. Germană) 19h.44'25".

În clasamentul pe echipe continuă să conducă cicliștii din R. Cehoslovacă.

Astăzi este zi de repaus la Karlovy Vary, iar mîine se desfășoară etapa a 5-a, Karlovy Vary — Dresda (160 km.) prima pe teritoriul R. D. Germane.

Cronica filmului

Fluviul unit al luptei popoarelor *)

Documentarul de lung metraj „Cîntecul fluviilor", este în esența sa o *operă de artă* în cel mai bun înțeles al cuvîntului. Vizionarea lui aduce spectatorului un prețios cîștig sufletesc, cu neputință de calculat contabilicește. Pentru că nu se poate socoti în cifre și unități de măsură valoarea unor asemenea sentimente insuflate de film cum e credința fermă în puterea de titan a OMULUI, în forța unită a milioanelor de semeni ai tăi, care — așa cum insistă nu odată comentariul filmului — „crează toate bogățiile lumii, schimbă fața pămîntului și destinele omenirii".

În 32 de țări, regizori și operatori cinematografici au prins pe banda sensibilă a peliculei, autentice documente filmate despre viața și munca oamenilor de pretutindeni. Aparate de filmat au poposit pe țărmurile Mississipi-ului și ale Volgăi, pe meleagurile fertilizate de Nil și Gange, pe malurile Amazonului și ale lui Yang-Tse. Le-au mînuit oameni diferiți, cu temperamente deosebite, de felurite naționalități, stăpînind fiecare în felul său tehnica filmului, mijloacele de expresie cinematografică. Așa s-au strîns sute de metri de film, un imens material brut, la prima vedere amestecat, neorganizat, care — pe baza scenariului scris de Vladimir Pozner și Joris Ivens — s-a închegat într-un film impresionant, realizat de unul din autorii scenariului, regizorul Joris Ivens, în colaborare cu Joop Huisken și Robert Menegoz, cu muzica de D. Șostakovici.

Purtîndu-ne pe întreg globul, „Cîntecul fluviilor" închină un imn de slavă stăpînilor pămîntului — oamenii —, cheamă la luptă împotriva dușmanilor fericirii omenești. Dragostea pentru om, îngemănată cu ura împotriva celor ce înjosesc demnitatea umană, au generat patosul filmului, marea lui forță de influențare și convingere. Să luăm, de exemplu, succesiunea planurilor introductive, care înfățișează într-o multitudine de împrejurări puterea creatoare a omului, dreptul său la o viață fericită. Acest inspirat preludiu, însoțit de un comentariu lapidar, care dă mai mult relief ideii, se va înscrie desigur ca o pagină de seamă într-o eventuală antologie a cinematografiei universale. Pe ecran se perindă tablouri ale muncii pașnice, constructive; vedem mîini puternice și îndemînatice de muncitori dînd forma dorită unor piese complicate, modelînd lutul pe roata de olărit, meșterind cu migală minuscule mecanisme, cioplind ornamente fine, asamblînd mașini gigantice — mîini galbene, albe sau negre ale făuritorilor tuturor bunurilor materiale și spirituale; înaintea noastră apar în plin efort creator muncitori de felurite profesii, din țări diferite.

Înlănțuirea montajului cinematografic, făcut cu desăvîrșită artă, aduce înaintea noastră o frescă zguduitoare a suferințelor omenești, a degradării omului în condițiile orînduirii capitaliste. „Fericiți?" — se întreabă comentariul. Iar răspunsul negativ, precis și trist îl dau nu vorbele ci imaginile de pe ecran — chipurile descărnate de oameni înfometați, lipsiți de adăpost, tremurînd de frig, sleindu-și trupul și sufletul în munci înjositoare, care le storc toată vlaga.

Imaginile filmate pe întinderile continentelor se concentrează astfel în film în două focare opuse, exprimînd sobru dar cu atît mai viguros, opoziția ireductibilă dintre soarta muncitorilor din lumea capitalului, a războiului, a exploatării și a asupririi, — pe de o parte — și soarta oamenilor liberi, stăpîni pe viața lor, din țările lagărului păcii și socialismului — pe de altă parte. Filmul ne face odată mai mult să înțelegem limpede aceasta, tocmai aducîndu-ne înaintea ochilor aspecte ale vieții oamenilor, trăind pe țărmurile celor mai mari fluvii ale pămîntului, accentuînd cu o deosebită forță de generalizare tocmai ceea ce este tipic, pregnant, fiecăruia din aceste meleaguri.

Găsirea celei mai semnificative împrejurări, a celui mai grăitor gest, a celei mai convingătoare expresii (atît în ce privește imaginea filmată, cît și comentariul, care laolaltă alcătuiesc o perfectă și armonioasă unitate) — toate aceste elemente ale profilului creator al autorilor „Cîntecului fluviilor", se vădesc cu prisosință în **secvențele dedicate marilor fluvii. Pe malurile Nilului**, de pildă, oamenii ridică coșurile grele, cu același gest imortalizat în piatră, acum cîteva mii de ani, de artiștii egipteni ai epocii antice; felahii se trezesc în zori pentru a suferi la fel ca strămoșii lor, care au înălțat piramidele; sfinxul privind neclintit truda primitivă, înapoiată, a egiptenilor sărmani de azi, care construiesc întocmai ca sclavii faraonilor mumificați de atîta timp, răspunde întrebării crainicului: „Ce vezi tu, Sfinxule?" — „Oameni care suferă cum sufereau și pe vremea mea". Imagine și comentar, strîns legate într-un dialog unitar, răspunzîndu-și una alteia, redau în acest crîmpei cinematografic răscolitor dimensiunile adevărate ale situației actuale a poporului egiptean împilat, lăsat anume să vegeteze. Și este un singur exemplu doar.

Cu totul altele sînt sentimentele pe care le încerci în fața întinderii largi a apelor fluviului Yang-Tse prinse în chingi de beton și oțel de milioanele de constructori ai vieții noi din China Populară. Furnicarul de oameni entuziaști, muncind cu însuflețire pentru înfăptuirea propriilor lor interese și planuri, dă o vibrație unică, un suflu epopeic cadrelor înfățișînd în film construirea uriașului stăvilar de pe Yang-Tse. Iar comentariul alege și de data asta calea cea mai directă spre cugetul spectatorului. **„Pe țărmurile marelui fluviu chinez, nu erau numărați altădată nici morții nici viii: omul n-avea nici o valoare. Azi poporul chinez s-a numărat singur..."**

Prăpastia dintre cele două lumi reiese mereu de-a lungul filmului, este pusă în valoare de nenumărate amănunte cinematografice bine alese, apare din fiecare contrast. Iată episodul extrem de scurt în care filmul, aducîndu-ne în New York, ne prezintă dintr-o singură trăsătură Statele Unite ale Americii. După ce cuprinde Statuia Libertății, așezată cu fața spre apele pure ale oceanului, aparatul cinematografic trece apoi, din aceeași mișcare în spatele statuii înfățișîndu-ne mizeria cartierelor mărginașe ale marelui oraș american **„Priviți și îndărătul dumneavoastră, doamnă** — glăsuiește comentariul — **să vedeți cum trăiesc oamenii!"**

Demascarea concretă, a modului de **viață imperialist, prin fiecare secvență** care spune lucrurilor pe nume, prin punerea față în față, într-un chip original, a suferințelor celor mulți cu huzurul celor instalați în palate somptuoase, chemarea deschisă, adresată tuturor celor ce muncesc, la lupta unită pentru o viață mai bună — reprezintă calități principale ale filmului. Fără îndoială, nu trebuiesc trecute cu vederea unele lungimi, îndeosebi în partea a doua a filmului, care diminuează întrucîtva intensitatea și forța de transmitere a ideilor aflate la baza „Cîntecului fluviilor". Dincolo de aceasta însă, prin capacitatea sa de a impresiona profund, prin imaginea globală emoționantă pe care ne-o dă despre oameni și năzuințele lor spre un viitor luminos, „Cîntecul fluviilor" apare ca o operă cinematografică remarcabilă, pe bună dreptate distinsă în 1954 la Festivalul Internațional de la Karlovy Vary, cu „Premiul luptei pentru o lume mai bună".

Dacă desfășurarea Congresului Federației Sindicale Mondiale, ținut la Viena în octombrie 1953, și pregătirile pentru congres, ocupă numai partea de mijloc a filmului, ideea enunțată la Congres: **„Miliardarii n-au găsit încă mijlocul de a se dispensa de muncitori, dar muncitorii au dovedit că se pot dispensa foarte bine de miliardari!"** — constituie după cum am văzut, axul întregului film. Însuflețiți de această idee în lupta comună, oamenii muncii de pretutindeni, învață că în toate limbile pămîntului **unitate** înseamnă **victorie**. Pentru a izbîndi, pentru a-și făuri o viață demnă de frumusețea muncii și inteligenței sale, omul știe că trebuie să facă front unit cu semenii săi, să pășească ferm pe calea largă, biruitoare a luptei pentru pacea și fericirea întregii omeniri. Marelui fluviu al luptei popoarelor îi aduce un fierbinte omagiu „Cîntecul fluviilor".

MIHAIL LUPU

*) „Cîntecul fluviilor" — film documentar de lung metraj — producție a Studiourilor **DEFA-Berlin**.

Primirea de către N. A. Bulganin a ambasadorului Franței

MOSCOVA 5 (Agerpres). — TASS transmite: La 5 mai, N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., l-a primit pe Louis Joxe, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Franceze.

Plecarea la Moscova a unei delegații parlamentare indiene

DELHI 5 (Agerpres). — TASS transmite: In ziua de 5 mai, de pe aeroportul Palam din Delhi a plecat cu avionul spre Moscova o delegație a membrilor parlamentului indian formată din 12 persoane. Delegația este condusă de Krishna Moorthi Rao, vicepreședintele Camerei superioare a parlamentului indian (Consiliul statelor).

Divergențe în conducerea partidului radical din Franța

PARIS 5 (Agerpres). — TASS transmite: La 4 mai s-a întrunit la Paris congresul extraordinar al partidului radicalilor și radical-socialiștilor. După cum se știe, acest partid joacă în Franța un rol de seamă, deși numărul membrilor săi nu este prea mare. Fostul prim ministru Mendès-France și actualul șef al guvernului, Edgar Faure, sînt membri ai acestui partid.

Hotărîrea de a convoca acest congres a fost determinată de contradicțiile tot mai acute din sînul partidului. După cum se știe, la începutul lui februarie un numeros grup de deputați radicali a votat în Adunarea Națională împotriva moțiunii de încredere în guvernul Mendès-France, contribuind astfel la căderea lui. Acest fapt a provocat în rîndul adepților lui Mendès-France o puternică nemulțumire față de politica conducerii partidului în frunte cu Martinaud-Deplat.

Congresul s-a deschis într-o atmosferă încordată. O mare parte a delegaților a întîmpinat pe Edouard Herriot, președintele pe viață al acestui partid, și pe Mendès-France cu aclamații de salut, în timp ce apariția în sală a lui Martinaud-Deplat a fost însoțită de exclamații „Să-și dea demisia !".

*

PARIS 5 (Agerpres). — Ședințele din după amiaza și noaptea de 4 mai ale congresului extraordinar al radicalilor și radical-socialiștilor au continuat să se desfășoare — după cum relatează corespondenții de presă din Paris — într-o atmosferă încordată. Seara tîrziu, delegații au votat, prin ridicare de mîini, o moțiune prin care este suprimat postul de președinte administrativ al partidului, deținut pînă acum de Martinaud-Deplat, numindu-se în schimb o comisie însărcinată cu studierea „reorganizării" partidului.

Adoptarea acestei moțiuni — relatează corespondentul lui France Presse — a dat naștere la „incidente de o violență extremă". Martinaud-Deplat, care a declarat că nu recunoaște votul delegaților „a părăsit ședința, huiduit de adversarii săi. S-au produs busculade în sala de ședințe — notează corespondentul — și Martinaud-Deplat nu a putut ieși decît cu greutate".

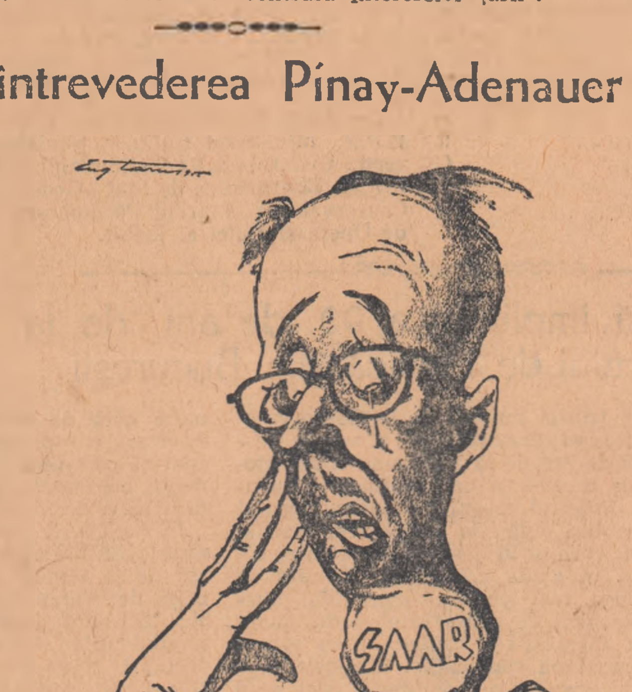
Lupta care s-a dus în cadrul congresului în jurul problemei „reorganizării" partidului a dat la iveală rivalitățile existente între diferiții politicieni radicali.

Acest congres a fost dominat de încercările făcute de Mendès-France și de sprijinitorii săi de a specula puternica tendință a membrilor de rînd ai partidului radical spre o reorganizare adevărată și o orientare justă a politicii partidului. Înlăturarea de la conducerea partidului a lui Martinaud-Deplat, fost colaboraționist și avocat al colaboraționiștilor, cunoscut ca unul din cei mai reacționari politicieni radicali — a fost dictată de aceste considerente, cît și de perspectiva alegerilor din 1956.

Ziarele progresiste, în comentariile lor, atrag atenția militanților de rînd ai partidului radical asupra manevrelor conducătorilor lor. „Voința de schimbare adevărată, exprimată de numeroși militanți radicali" — scrie ziarul „L'Humanite" — riscă să fie abătută de la țelurile ei prin manevre. Este limpede că atunci cînd Mendès-France se prezintă ca „reformator" al partidului cu un program care în realitate nu se deosebește cu nimic de cel al lui Martinaud-Deplat, este vorba în primul rînd de o simplă schimbare de persoană și de menținerea unei politici contrară intereselor țării".

După intrevederea Pinay-Adenauer

Poziția adoptată de Pinay în cursul recentei întrevederi cu Adenauer în problema Saarului, nemulțumește opinia publică franceză deoarece lasă deschisă posibilitatea ivirii de noi divergențe, fapt recunoscut și de ziarul reacționar francez „Figaro" care scrie că „în Saar s-a creat un focar de infecție".

Domnul Pinay înghite hapul !...

Desen de EUGEN TARU

Scrisoarea guvernului R. P. Ungare adresată Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.

BUDAPESTA 5 (Agerpres). MTI transmite: Ziarele au publicat la 4 mai următoarea scrisoare a guvernului Republicii Populare Ungare către Consiliul de Miniștri al Uniunii Sovietice, semnată de Andras Hegedus, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Ungare în care se spune:

Poporul ungar, guvernul Republicii Populare Ungare, au primit cu recunoștință sinceră și însuflețire uriașă hotărîrea guvernului Uniunii Sovietice de a acorda ajutor Republicii Populare Ungare, ca și altor țări, în opera de dezvoltare a cercetărilor pentru folosirea energiei atomice în scopuri pașnice și de a-i transmite bogata sa experiență înaintată în acest domeniu.

În decursul celor zece ani de viață liberă, poporul ungar a primit în repetate rînduri și sub cele mai diferite forme ajutorul dezinteresat al Uniunii Sovietice. Acest ajutor frățesc i-a dat posibilitatea să-și mențină libertatea și independența, să obțină un avînt politic, economic și cultural.

Noul sprijin prietenesc al Uniunii Sovietice va contribui la întărirea forțelor poporului nostru și ale întregului lagăr al păcii și va promova în mare măsură dezvoltarea cercetărilor științifice, creșterea forțelor de producție, construirea socialismului în țara noastră.

Hotărîrea Consiliului de Miniștri al Uniunii Sovietice este o nouă dovadă a faptului că Uniunea Sovietică năzuiește cu fermitate spre coexistența pașnică între popoare, în opoziție cu cercurile imperialiste care se străduiesc să pună energia atomică în slujba distrugerii. Acest ajutor mărinimos va permite ca țara noastră să poată folosi în viitorul cel mai apropiat uriașa energie cuprinsă în atom pentru dezvoltarea rapidă a economiei naționale, pentru ridicarea bunăstării poporului.

Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Ungare exprimă popoarelor și guvernului Uniunii Sovietice recunoștința poporului ungar pentru noul ajutor de o importanță excepțională, care întărește voința fermă a poporului ungar de a lupta cu și mai multă hotărîre în rîndurile lagărului păcii, condus de Uniunea Sovietică, pentru asigurarea păcii și pentru coexistența pașnică a popoarelor.

O mascaradă a diplomației occidentale față de Germania occidentală

PARIS 5 (Agerpres). — La 5 mai înaltul comisar al Franței în Germania occidentală, Poncet, și înaltul comisar al Angliei în Germania occidentală, Millar, au depus la Bonn, din însărcinarea guvernelor respective, instrumentele de ratificare ale acordurilor de la Paris privind acordarea așa numitei „suveranități" Germaniei occidentale și încetarea statutului de ocupație al trupelor străine în Germania occidentală (respectiv trupele de ocupație americane, engleze și franceze — N. R.).

Simultan, reprezentanții guvernelor Angliei, Franței și Germaniei occidentale au depus la Bruxelles instrumentele de ratificare ale acordurilor de la Paris privind crearea blocului agresiv al „Uniunii Europei occidentale". Celelalte țări participante la U.E.O. au depus anterior instrumentele de ratificare ale acordurilor sus-menționate.

Agențiile de presă occidentale sînt silite să recunoască că „suveranitatea" acordată Germaniei occidentale și „încetarea" statutului de ocupație al trupelor americane, engleze și franceze pe teritoriul Germaniei occidentale nu sînt decît o mascaradă. „Trupele aliate — relatează agenția France Presse — vor rămîne în Germania occidentală... în virtutea unui nou statut al trupelor aliate care staționează pe teritoriul Republicii Federale".

Ca și pînă acum, cheltuielile de întreținere ale trupelor de ocupație americane, engleze și franceze din Germania occidentală vor fi suportate tot de contribuabilii vest-germani. „Republica Federală — relatează agenția France Presse — va continua să plătească puterilor occidentale cheltuielile de staționare ale trupelor lor".

SCURTE ȘTIRI

● La 3 mai Istvan Dobi, președintele Prezidiului Republicii Populare Ungare, a primit o delegație a Consiliului Păcii din Ungaria, în frunte cu Erzsebet Andics, președinta Consiliului Păcii. Erzsebet Andics a prezentat un raport în legătură cu rezultatele campaniei pentru strîngerea de semnături pe Apelul Biroului Consiliului Mondial al Păcii și a relevat că în cursul acestei campanii în Ungaria au fost strînse 7.146.480 semnături.

● Agențiile de presă occidentale anunță că pentru moment situația militară în Vietnamul de sud s-a clarificat într-o oarecare măsură, luptele de stradă în regiunea Saigon—Cholon luînd sfîrșit. Trupele lui Ngo Dinh Diem controlează întreaga regiune cu excepția cîtorva puncte întărite pe care le mai dețin încă armatele sectei Binh Xuyen.

● După o amînare de patru zile, la 4 mai tribunalul constituțional federal de la Karlsruhe a respins plîngerea depusă de 174 deputați din Bundestag, membri ai partidului social-democrat și ai unor partide din coaliția guvernamentală contestînd constituționalitatea acordului franco-german în problema Saarului. Plîngerea cerea tribunalului constituțional ca pe baza unei serii de articole din constituția Republicii Federale să declare acest acord contrar constituției de la Bonn.

● Comitetul Național al Partidului Comunist din Statele Unite a dat publicității o declarație în care protestează împotriva punerii în „libertate condiționată" a unor fruntași comuniști care și-au ispășit pedepsele cu închisoarea la care fuseseră condamnați. Este vorba de Eugene Dennis, John Gates, Benjamin J. Davis, Carl Winter și Jack Stachel. Punerea lor în „libertate condiționată" limitează în modul cel mai abuziv drepturile și libertățile lor cetățenești, cei cinci fruntași comuniști neputînd participa la viața publică.

● Primul ministru și ministrul Afacerilor Externe al Turciei, Menderes, a sosit la Belgrad într-o vizită oficială. Ocupîndu-se de vizita lui Menderes, ziarul „Borba" scrie că ea „va contribui la politica de colaborare în Balcani" dintre Iugoslavia, Turcia și Grecia.

● După cum anunță agențiile de presă americane, la 5 mai a luat sfîrșit la Baguio (Filipine) conferința experților militari ai celor opt țări membre ale pactului agresiv pentru Asia de sud-est (S.E.A.T.O.) Conferința s-a desfășurat în cel mai strict secret. Știrile sosite din Baguio ilustrează intenția Statelor Unite de a pune cît se poate mai repede sub ordinele lor trupele așa-numitelor „țări mici" din acest bloc — Filipinele, Tailanda și Pakistanul.

● La 4 mai a sosit la Varșovia prof. Constantin Daicovici, directorul Institutului de Istorie al Filialei din Cluj a Academiei R.P.R., care va reprezenta pe arheologii romîni la congresul Institutului de Istoria Culturii Materiale de pe lîngă Academia de Științe a R. P. Polone.

● După cum anunță postul de radio din Kabul, în Afganistan a fost decretată starea excepțională, fiind mobilizate trei contingente din armata afgană.

Ministerul Apărării al Afganistanului a declarat că hotărîrea cu privire la această mobilizare constituie o măsură de precauție, întrucît acțiunile întreprinse de Pakistan „pun în pericol securitatea" Afganistanului.

● În Anglia se intensifică acțiunile greviste ale oamenilor muncii avînd drept scop îmbunătățirea salariilor și a condițiilor de muncă. Greva minerilor din bazinul carbonifer Doncaster (Yorkshire), care a început la 2 mai, a luat amploare cuprinzînd peste 72.000 de mineri. Ca urmare a grevei, 52 de mine și-au încetat complect activitatea.

Manifestări cu prilejul Zilei presei comuniste

La Moscova

MOSCOVA 5 (Agerpres). — TASS transmite: La 5 mai, cu prilejul Zilei presei comuniste, în Sala Coloanelor a Casei Sindicatelor a avut loc o adunare a lucrătorilor de la ziare, reviste, edituri, întreprinderi poligrafice și a activului corespondenților muncitori din Moscova.

P. A. Satiukov, redactor-șef adjunct al ziarului „Pravda", a prezentat un raport cu privire la Ziua presei comuniste. El a analizat sarcinile presei în opera de mobilizare a oamenilor muncii la îndeplinirea cu succes a hotărîrilor Plenarei din ianuarie a C.C. al P.C.U.S., la traducerea în viață a măreţului program de construire a societății comuniste în Țara Sovietică.

La adunare au participat reprezentanți ai presei dintr-o serie de țări străine.

Apoi a fost prezentat un bogat program artistic.

In București

Joi după amiază a avut loc în sala Teatrului C.C.S. adunarea festivă consacrată sărbătoririi „Zilei presei comuniste" organizată de Comitetul orășenesc București al P.M.R.

La adunare au participat redactori șefi ai ziarelor din Capitală, numeroși ziariști, redactori ai gazetelor de uzină, corespondenți voluntari, profesori și studenți ai Facultății de ziaristică, oameni ai muncii din întreprinderi, instituții de presă și edituri.

Au fost de față reprezentanți ai presei străine.

In prezidiul adunării, au luat loc tovarășii: Vasile Dumitrescu, Nestor Ignat, E. D. Kiselev, corespondentul ziarului „Pravda" la București, Iosif Ardeleanu, Melita Apostol, M. Gherman, V. Pop, M. Breazu, Gh. Zaharia, V. Cîmpeanu, E. Robotoș, A. Breitenhoffer, N. Dumitrescu, Al. Bondoc, Elena Edroiu, I. Popa, redactorul șef al gazetei de uzină „Grivița Roșie", D. Codreanu, responsabilul gazetei centrale de perete a uzinelor „23 August", N. Iuteș, strungar, fruntaș în producție, corespondent voluntar.

Adunarea a fost deschisă de tov. St. Cruceru, secretar al Comitetului orășenesc București al P.M.R.

Despre însemnătatea zilei presei comuniste a vorbit tov Vasile Dumitrescu, directorul general al Agenției Romîne de Presă Agerpres.

Vorbitorul a arătat că presa sovietică este cea dintîi presă liberă din istorie. Ea este o presă de tip nou, pusă în slujba adevărului. Din exemplul strălucit al „Pravdei", a cărei aniversare a devenit ziua presei comuniste, presa din țările de democrație populară, presa comunistă de pretutindeni a învățat să lupte cu pasiune pentru cauza eliberării oamenilor muncii de orice exploatare și asuprire, cauza păcii și frăției între popoare. De aceea, aniversarea „Pravdei" a devenit o sărbătoare scumpă pentru oamenii muncii din toate țările, pentru întreaga omenire progresistă.

După ce a subliniat deosebirile profunde care există între presa comunistă care aparține poporului și apără interesele lui vitale și presa burgheză, sluga credincioasă a monopolurilor, apărătoarea intereselor capitalului, dușmanul de moarte al popoarelor, vorbitorul a spus în continuare:

Presa din țara noastră se inspiră din experiența presei sovietice în rezolvarea sarcinilor mari și complexe pe care le pune construirea socialismului. Presa din țara noastră este purtătoarea credincioasă de cuvînt a partidului. Ea este strîns legată de mase și exprimă în mod fidel interesele și năzuințele lor. Aceasta i-a atras dragostea și încrederea poporului muncitor.

Condusă de partid, presa noastră a obținut mari succese în toate domeniile de activitate.

O îndatorire de onoare a presei noastre constă în slujirea cu credință a cauzei păcii. Luptînd cu abnegație pentru triumful cauzei păcii, presa a jucat și joacă un rol important în mobilizarea oamenilor muncii la întărirea necontenită a patriei și lagărului păcii.

Presa comunistă educă pe oamenii muncii, le lămurește politica partidului și totodată organizează eforturile lor în opera de construcție socialistă.

Urmînd cu consecvență politica de industrializare socialistă, partidul nostru a asigurat și asigură dezvoltarea cu precădere a industriei mijloacelor de producție, singura cale pentru făurirea bazei trainice a dezvoltării tuturor ramurilor economiei naționale și a ridicării bunăstării poporului. Presa are datoria să explice necontenit oamenilor muncii, că singura cale justă și posibilă pentru ridicarea nivelului lor de trai este sporirea necontenită a productivității muncii, reducerea simțitoare a prețului de cost, înfăptuirea unui regim sever de economii.

Dînd o mare atenție problemelor întăririi alianței clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare, presa trebuie să arate necontenit necesitatea transformării socialiste a agriculturii.

Sarcini însemnate revin presei în lupta pentru obținerea în anul acesta a unei producții globale de cel puțin 10 milioane tone griu și porumb, pentru realizarea unor recolte bogate la toate culturile.

La aniversarea „Pravdei" — a încheiat vorbitorul — ziariștii romîni și poporul romîn transmit ziariștilor și poporului sovietic un fierbinte salut frățesc și urări de noi succese în lupta pentru victoria comunismului, pentru triumful păcii și colaborării între popoare.

Ziariștii din R.P.R. transmit salutul lor frățesc tuturor ziariștilor comuniști și ziariștilor democrați din lumea capitalistă care, înfruntînd teroarea dezlănțuită împotriva mișcării muncitorești și democratice, își îndeplinesc cu abnegație nobila lor misiune de slujitori ai cauzei păcii, democrației și socialismului.

Expunerea a fost viu aplaudată. Cei prezenți au manifestat îndelung și cu căldură pentru presa sovietică și pentru presa comunistă din întreaga lume.

La sfîrșitul adunării, Ansamblul de cîntece și dansuri al Consiliului Central al Sindicatelor, laureat al Premiului de Stat, laureat al Festivalurilor Mondiale ale Tineretului de la Berlin și București, a prezentat un frumos program artistic.

In țară

Ziua de 5 mai — Ziua presei comuniste a fost sărbătorită și de oamenii muncii din Hunedoara.

Numeroșii participanți la consfătuirea cititorilor și corespondenților voluntari ai ziarelor centrale și locale, care a avut loc în după amiaza zilei de miercuri au ascultat expunerea tov. N. Bivolu, din partea redacției ziarului „Scînteia", care a vorbit despre însemnătatea Zilei presei comuniste, sărbătoare tradițională a întregii prese comuniste și muncitorești.

★

Cu prilejul sărbătoririi zilei presei comuniste, joi după amiază a avut loc în sala clubului C.F.R. din Timișoara o adunare festivă organizată de redacțiile ziarelor „Drapelul Roșu", „Szabad Szo" și „Pravda" (organul populației sîrbești).

Au participat numeroși corespondenți și colaboratori ai ziarelor locale, activiști de stat și de partid, oameni ai muncii din întreprinderi și instituții, studenți și elevi.

Despre însemnătatea și rolul presei comuniste în lupta pentru pace și socialism a vorbit tov. Robert Florin, redactor șef al ziarului „Drapelul Roșu".

In încheierea adunării a fost prezentat un program artistic.

★

Joi 5 mai, în sala cinematografului Rodina din orașul Ploești a avut loc adunarea festivă pentru sărbătorirea zilei presei comuniste.

Despre „Presa comunistă în lupta pentru pace, democrație și socialism" a vorbit tov. Ion Sîrbu, secretar al comitetului regional de partid Ploești.

★

În sala mare a Casei Universitarilor din Cluj a avut loc joi seara o adunare festivă cu prilejul sărbătoririi zilei presei comuniste.

Dspre rolul presei comuniste în construirea vieții noi a vorbit în limba romînă tov. Vasile Topan, redactor șef al ziarului „Făclia", iar în limba maghiară, tov. Andrei Kovacs, redactor șef al ziarului „Igazsag".

După adunare a rulat filmul „Vestitorul".

Asemenea adunări au mai avut loc la Turda, Dej, Bistrița, Aiud, Zalău etc. și în întreprinderile Șorecani, Atelierul C.F.R. „16 Februarie", uzinele „Ianoș Herbak" din Cluj.

★

La Iași Ziua presei comuniste a fost sărbătorită printr-o adunare festivă care a avut loc joi după amiază.

La adunare au participat numeroși oameni ai muncii din întreprinderile și instituțiile din orașul Iași, colaboratori ai ziarelor locale, corespondenți ai presei centrale și locale, membrii colectivelor unor gazete de perete fruntașe.

Tov. Iosif Vișinovschi, redactor șef al ziarului „Flacăra Iașului", a vorbit despre „Presa comunistă, tribună înaintată în lupta pentru pace democrație și socialism".

★

Sute de oameni ai muncii, corespondenți de presă, activiști de partid și de stat, din orașul Craiova, au luat parte joi după amiază la adunarea festivă prilejuită de sărbătorirea „Zilei presei comuniste".

Tov. Ștefan Ardeleanu, redactor șef al ziarului „Înainte", a vorbit despre tradiționala sărbătoare a presei comuniste.

Adunarea festivă s-a încheiat cu un bogat program artistic.

(Agerpres).

Însemnări

Neliniștea lor...

Motto: „...într-o astfel de societate nici nu-i nevoie de creier și dacă oamenii ar fi avut creier — asta le-ar fi încurcat, stînjenit și chiar stricat simetria vieții lor și poate le-ar fi făcut imposibilă existența".

MARK TWAIN

Da, continentul nord-american de la Pacific la Atlantic este în pericol. Prin toate mijloacele moderne de comunicație se lansează S.O.S.: la radio, în presă, în declarații ale diverșilor oameni politici, de la catedrele universitare. Cataclism cosmic, revărsarea Niagarei, explozie atomică, invazia marțienilor, tunurile Krupp îndreptate de acum și spre apus (nu ar fi un fapt nou, ci doar o repetare a unei experiențe mai vechi), furtuni de nisip, vreun urmaș a lui Forestall „a văzut" submarine sovietice navigînd pe străzile Washingtonului, Casa Albă a fost văruită în negru (mai sînt și coincidențe) de agenții unei puteri străine, decizia lui Mc.Carthy ca racii să fie mîncați nefierți pentru a nu căpăta culoarea roșie nu este respectată — oare care din toate aceste pericole amenință cele 48 de state americane? Răspunsul la întrebare este simplu: nici unul din pericolele enumerate nu atentează la integritatea Statelor Unite ale Americii de nord. De la explozia atomică și pînă la racii lui Mc.Carthy, toate cele spuse mai sus sînt fleacuri, jocuri de copii, în comparație cu marele pericol ce provoacă neliniștea îngerilor americani ce își răspîndesc crezul cu biblia într-o mînă (porunca: „Nu omori" a fost epurată) și cu bomba atomică în cealaltă.

Și știți cine amenință America? Dumneata, eu, prietenii dumitale, rudele... Și dacă mai ai în familie și pe cineva care ocupă funcția de bibliotecară atunci nu mai este nici o îndoială: ești dușman jurat al Statelor Unite.

Ești mirat? Nu înțelegi? Apropie-te de bibliotecă. Privește atent rafturile cu cărți. Nu ai cumva, să spunem, „Departe de Moscova" de Ajaev sau „Carte deschisă" de Kaverin, „Puterea cea mare" de Romasov? Este deajuns să ai măcar o singură carte din acestea sau altele de același gen și să nu te mai poți considera prieten al Americii, chit că alături de acestea ai volume din Dreiser, Twain sau Whitman.

Să luăm lucrurile pe rînd. Ți-au plăcut cărțile? Desigur că da. Prima culpă, dar nu cea mai gravă.

Îți sînt apropiați eroii acestor cărți? Da, vei răspunde. A doua culpă mai gravă decît prima, dar mai puțin gravă decît...

...A treia culpă care constă în faptul că ți-a trecut prin minte să urmezi poate exemplul lui Kovșov, eroul lui Ajaev și să te faci inginer sau, dacă ești de acum, să înveți din experiența lui.

Cît se poate de curios, dar în acest fel, ca cititor al cărților sovietice, lovești în interesele Statelor Unite. Cum? Pentru răspuns să dăm cuvîntul savantului (iertați-ne expresia) yankeu Eric Ashby care, răspunzînd întrebării: „Romanele de aventuri publicate în U.R.S.S. constituie o amenințare psihologică pentru Statele Unite?" a spus: „Da, deoarece eroii școlarului rus nu sînt spioni, detectivi, vedete de cinema, cow-boys sau gangsteri, ci ingineri și savanți și fiecare școlar rus visează să devină și el unul din aceștia". Clar, dacă Uniunea Sovietică sau celelalte țări democratice vor avea prea mulți ingineri, mister Ashby nu va mai dormi liniștit visînd mereu construcții noi în Ural sau pe Iangtze, minereu mai mult în Silezia, noi sonde de petrol pe Valea Prahovei, alte tipuri de mașini „Skoda"... Și toate acestea amenință America. Ashby preferă focurile de revolver, asasinatele, perversiunea sexuală care constituie, precum recunoaște și el, subiectul romanelor de aventuri americane. Aceasta, după părerea lui, nu reprezintă o amenințare pentru S.U.A. căci cum se spune, corb la corb nu-și scoate ochii. (Nu facem nici un fel de aluzie la vreun politician american care ar putea fi comparat cu un gangster sau spion. Nu de alta dar s-ar putea să-i jignim pe aceștia din urmă). Deci „S.O.S.! America în pericol!" — romanele sovietice de aventuri amenință dinastia Forestall.

Dar dacă totul s-ar limita la cîteva romane, politicienii americani încă ar mai putea rămîne liniștiți la casele lor.

De fapt, trebuiesc pregătite adăposturile, create rezerve de hrană, mutat guvernul undeva în pustiu și luate și alte măsuri pe același calapod. Și toate acestea pentru că cea mai formidabilă armă amenință pe mister Dulles și prietenii lui. Numele ei poate fi destăinuit fiind un secret al fiecărui om cinstit. PACEA — iată arma. Ea e mai îngrozitoare decît napalmul, puricii ciumați, sau bomba cu hidrogen. Ne-o spune unul din conducătorii partidului republican, Knowland: „Intențiile pașnice ale Rusiei în domeniul energiei atomice pot constitui o lovitură puternică dată pozițiilor noastre în lume, întrucît noi concentrăm toată atenția asupra armei atomice". Deci, în adăposturi ne amenință intențiile pașnice ale Rusiei sovietice — spune cu alte cuvinte mister Knowland. Ba mai mult, omenirea, ce îți e și cu capriciile acesteia, sprijină pe cei care au „intenții pașnice" și nu pe cei care își „concentrează toată atenția asupra armei atomice".

În orice caz, toate acestea, dovedesc necesitatea urmăririi comuniștilor care au următoarele defecte:

1. „Un comunist vorbește totdeauna despre pace..."

2. „Ei distribuie afișe și broșuri despre Națiunile Unite". Acestea, printre alte cîteva, sînt caracteristicile comuniștilor, vai lor, după cum ne asigură revista americană „Look" ca urmare a unei anchete făcute de profesorul Stouffer de la universitatea Harvard. Și să mai spună cineva că Mc. Carthy nu are dreptate cînd pălește la vederea culorii roșii. Auzi să vorbești despre pace, și culmea, să propagi ideile cartei O.N.U. După cum se spune, această organizație clandestină antiamericană își are sediul ilegal undeva în S.U.A., pare-se undeva în New York. Deci „S.O.S.! America în pericol!"

Pacea și Națiunile Unite au invadat totul de la Departamentul de stat și pînă la „Chase National Bank". Alarmă, să ne strîngem rîndurile dullesi și knowlanzi, să amenințăm, să țipăm, să extirpăm cuvîntul pace, să vorbim de pericolele care ne amenință de la crabii sovietici (e cunoscută interdicția de a importa în S.U.A. conserve de crabi din U.R.S.S.) și pînă la trompetele fabricate în R.D. Germană (s-a deschis o anchetă pentru a cerceta cine le-a importat în S.U.A.) — urlă în eter și în paginile ziarelor cei care amenință în fapt Statele Unite. Aceștia calomniază America, o înjosesc încercînd să o prezinte ca o țară în care supremul este guma de mestecat și coca cola, iar bomba atomică, deci războiul, pasiunea fiecărui Joe sau Tom. Și împotriva acestora trebuie lansat un semnal de alarmă, astfel ca pacea să rămînă singura amenințare pentru America.

P. S. Așa precum se spune în filmele americane: Între cei vizați de motto și domnii citați în articol legătura nu este decît întîmplătoare și nu a stat în intenția autorului.

SERGIU BRAND

INFORMAȚII

Casa Centrală a Armatei organizează sîmbătă 7 mai, ora 19,30, pe Stadionul Republicii un concert festiv în cinstea zilei de 9 mai

In program cîntece patriotice și ostășești, romînești și sovietice, marșuri militare, suite de cîntece romînești și sovietice și piese clasice.

Concertul va fi prezentat de un ansamblu de 4.000 executanți compus din fanfarele reunite ale Armatei cu 1.500 de instrumentiști și un cor ostășesc de 2.500 de persoane.

Concertul va fi dirijat de colonel Dumitru Eremia, laureat al Premiului de Stat.

★

În dimineața zilei de 5 mai a sosit în orașul Craiova delegația femeilor italiene invitată de Comitetul Femeilor Democrate din R.P.R. cu prilejul sărbătoririi zilei de 1 Mai.

Delegația femeilor italiene a vizitat muzeul regional Craiova. În zilele următoare delegația va vizita printre altele fabrica „Electroputere", Institutul agronomic, expoziția inovatorilor, Casa copilului și gospodăria agricolă colectivă „16 Februarie 1933" din comuna Castranova.

Spectacolele de azi

TEATRE: Teatrul de Operă și Balet al R.P.R.: Traviata (orele 11); Cio Cio-san (seara); Teatrul de Stat de Operetă: Lăsați-mă să cînt; Teatrul Național „I. L. Caragiale" (Sala Comedia): Doamna nevăzută; (Sala Studio): Mielul turbat; Teatrul Municipal: Cum vă place; Teatrul Tineretului: David Copperfield; Teatrul Muncitoresc C.F.R. (Giulești): Intrigă și iubire; Ansamblul de Estradă (Sala Libertatea): O seară de muzică ușoară; Teatrul Armatei (Sala din Bd. Magheru): De partea cealaltă; (Sala din Calea 13 Septembrie): Jucătorii de cărți și Căsătoria; Ansamblul de cîntece și dansuri C.C.S.: Spectacol de cîntece și dansuri; Circul de Stat: Carnavalul circului.

CINEMATOGRAFE: Patria, Gh. Doja: Cîntecul fluviilor; București, Vasile Roaită, Flacăra: Libelula, Pe drumul libertății; I. C. Frimu, Al. Sahia, 1 Mai, Libertății: Încercarea fidelității; Înfrățirea între popoare, Elena Pavel, Republica: Un om teribil; Tineretului: S-a întîmplat în luna mai; Unirea: Expresul de Nürnberg, Gelozia, bat-o vina; Timpuri Noi: Actualități în imagini, Noutățile zilei, Doamnele, Acțiuni dușmănoase, Campionatele de gimnastică ale R.P.U., Zborul în lună; Victoria: Dama cu camelii; Lumina, Arta: Mînuitorul de păpuși; 8 Martie: Alarmă la circ; T. Vladimirescu: Directorul nostru, Pui de șoimi; Aurel Vlaicu: Ordinul Anna; Munca: Cei 13; Popular, Moșilor: Chemarea destinului; M. Eminescu: Poteci primejdioase; Miorița: Un vals vienez; 23 August: Doi acri de pămînt; Donca Simo: Desfășurarea, ...Și Ilie face sport; Ilie Pintilie: Stele vesele; N. Bălcescu: Marea aventură; Gh. Coșbuc: Undeva în Bizonia; Rahova: Epoleții purpurii; Olga Bancic: Copiii din Hiroshima; Maxim Gorki: Pădurea șoimilor albaștri, Scaunul magic; Al. Popov: Revizorul; 8 Mai: Atenție! Bandiți!; Cultural: Stiletul; C. David: Femeia are cuvîntul; Volga: Mascarada; Boleslaw Bierut: Dama cu camelii.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii", Tel. 7.60.10, 7.61.00. Secția scrisori Tel. 7.68.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".